BUDAPEST, 1942. AUGUSZTUS 12. — II. ÉVFOLYAM 33. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

Ára: 20 fillér

A HONVÉD SZAKASZVEZETŐ KITESSÉKELI A VÖRÖS KATONÁT HARCKOCSIJÁBÓL

(A Magyar Futár harctéri tudósítójától.)

HONVÉDHARCA

ELŐNYOMULÁS A SZOVJETFRONTON
Kidöntött szálfák között vonulnak a honvédcsapatok előre a nagy orosz síkságon

Szovjet óriástank fekszik „döglötten" az út mellett. A menetelő honvédek jól megnézik, hogy ismerjék, ha elevenen találkoznak vele . . .

Végtelen menetben kígyózik a honvédcsapatok oszlopa a szovjetföld rossz útjain előre . . .

A nehézbombázó pilótája térképen tanulmányozza a bombatámadásra kijelölt területet . . .

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI:

GÁSPÁR GÉZA
hadnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal.

vitéz SZAKÁL JÁNOS JENŐ
zászlós. Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal.

FINTA JÓZSEF
szakaszvezető. Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

KARACS ZSIGMOND
szakaszvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

VELENYÁK ISTVÁN
szakaszvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

RUSZINKÓ ISTVÁN
tizedes. Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZABÓ JÁNOS
őrvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZOVJET ELLEN

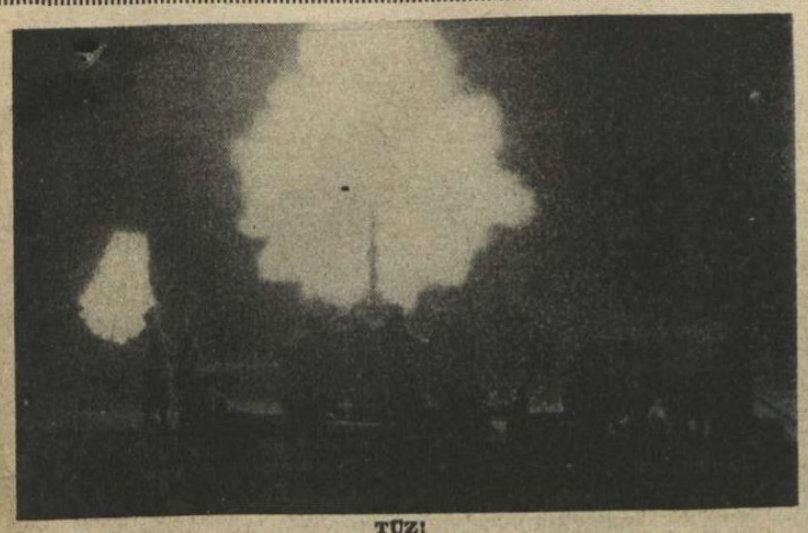

TÜZ!
A légoltalmi üteg éjjeli harcban, valahol a szovjetföldön

ERDEI HARC, VALAHOL SZOVJETFÖLDÖN...
Az erdőt megszállva tartó partizánok lassan, de biztosan pusztultak ki állásaikból...

...s a honvédcsapatok már az erdő széléről tüzelnek az orvlövészek fészkére

Aknakutató-osztag szovjetföldön

A zsákmányolt szovjet ágyút villámgyorsan üzembe helyezik a szovjet ellen...

A „felperzselt föld" gyilkos taktikája a menekülő szovjethadsereg egyetlen hatásos „harci" ténykedése. Állat és ember, élő és holt egyformán pusztul bele ebbe a gyáva és saját polgárait sem kímélő pusztításba

Kitüntetik a hős magyar honvédeket...

KIRÁLY SÁNDOR
szakaszvezető. Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

TÓTH JÓZSEF
szakaszvezető. Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

PESSENHOFFER FERENC
szakaszvezető. Magyar Bronz Vitézségi Érem

VICZENCZ VILMOS
tizedes. Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

Az internált francia hajóhad Alexandriában

(A Magyar Futár eredeti képriportja)

A francia közvéleményt mélyen elkeserítette az a hír, hogy hadiflottájának Alexandriában rekedt rendkívül értékes egységeit, az angolszászok Amerikába óhajtják átcsempészni. Laval miniszterelnök jegyzékben tiltakozott a nemzetközi jogot súlyosan sértő terv ellen s azt követelte, hogy a francia hadihajókat engedjék szabadon visszatérni francia kikötőbe. **Roosevelt** válaszában az internált hajók elsüllyesztésével fenyegetődzött s **az angol érdekek szolgálatában elvérzett Franciaország megrendülten értesült arról, hogy a volt „szövetségesek" nem ismernek irgalmat és lovagiasságot az elesett bajtárssal szemben sem. Az Alexandriában fogvatartott francia hajóhad sorsa nagy kérdéseket dönthet el a közeljövőben! Értékes képsorozatunk az alexandriai kikötőben készült.**

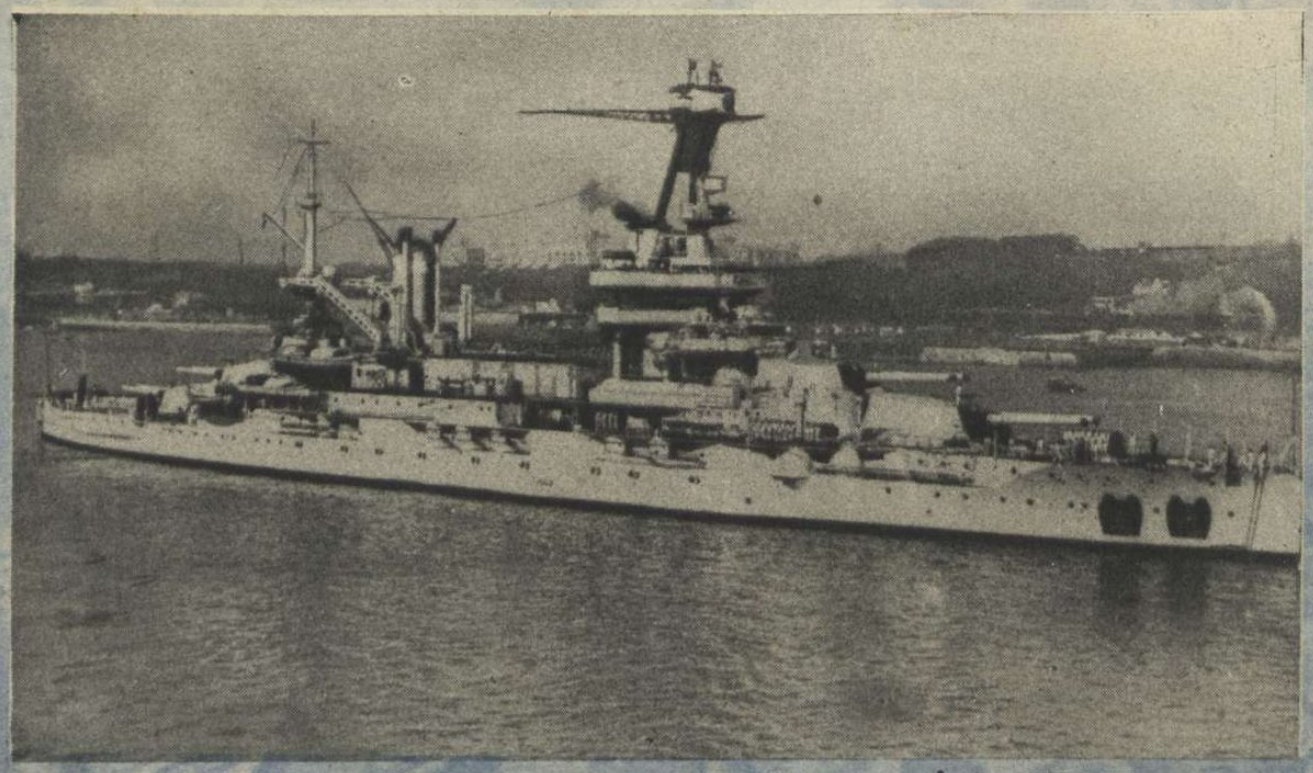

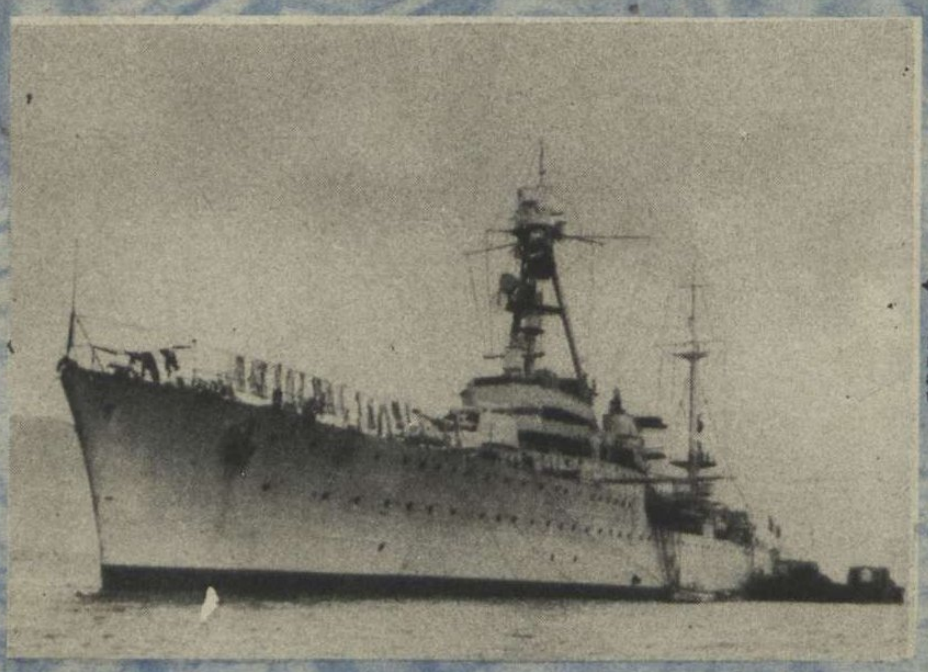

↑ **A „LORRAINE" CSATAHAJÓ, 22.189 tonnás, rendkívül erős fegyverzettel ellátott, modern egység, az alexandriai kikötőben. A francia legénység a hajón tartózkodik, de „internált", — 10 darab 34 centiméteres ágyúja mellé . . .**

← **A 10.000 TONNÁS „TOURVILLE" CIRKÁLÓ. A Lorraine mellett horgonyoz az alexandriai kikötőben s Marseille-be vágyakozik . . .**

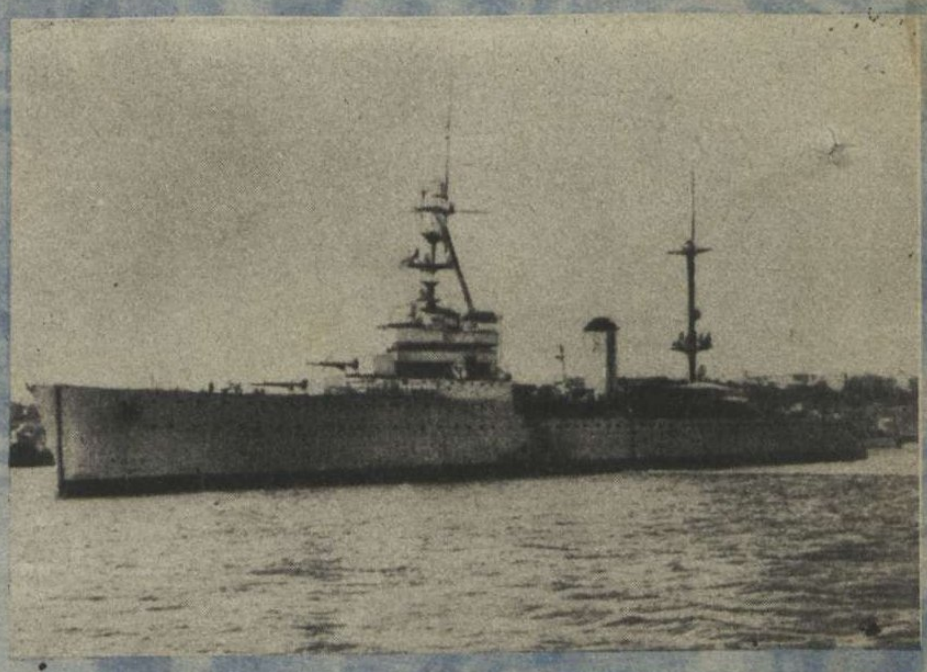

→ **A „DUQUESNE" CIRKÁLÓ 10.000 tonnás hadihajó, hat 20.3 cm-es ágyúval. Kiváló, gyorsjárású, egysége a francia hadiflottának**

← **A „DUGUAY-TROUIN", 7249 tonnás, modern könnyű cirkáló, 15.1 cm-es ágyúkkal**

→ **A „SUFFREN" CIRKÁLÓ, 10.000 tonnás; 8 darab 20.3 cm-es ágyúja van. Az internált francia hajóhad élén horgonyoz s elsőnek indul majd el, az egyelőre ismeretlen irányba . . .**

← **A „FORTUNÉ" ROMBOLÓ, 1378 tonnás. A neve csupa remény, de nagy kérdés, hogy a volt szövetséges fogságában, lesz-e most szerencséje? . . . Anglia brutális erőszakkal fizet a brit birodalom védelmében kiontott francia vérért!**

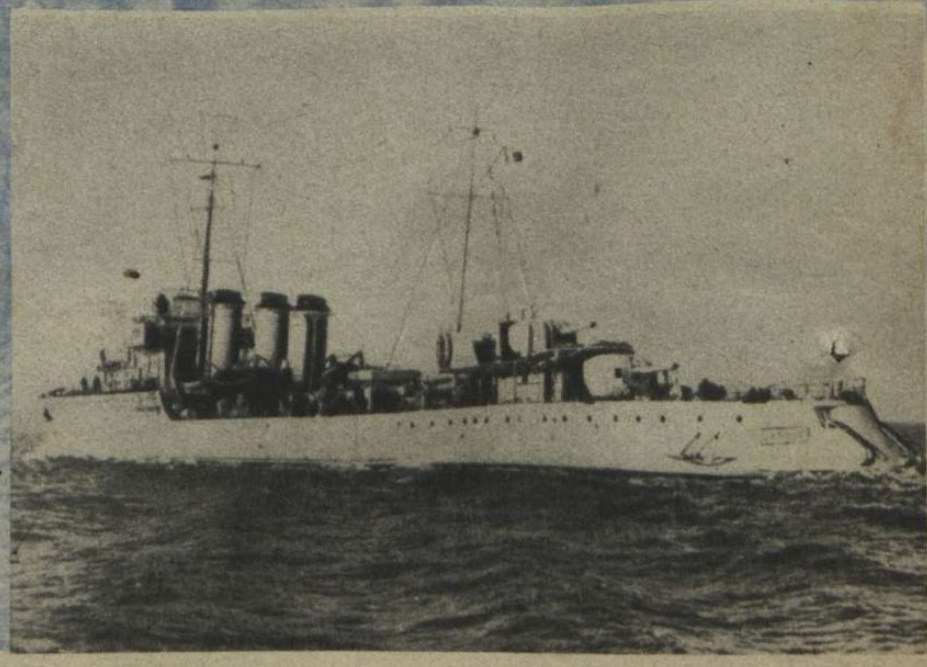

→ **AZ 1378 TONNÁS „BASQUE" ROMBOLÓ, az internált francia hadihajók kisebb egysége**

HÉTRŐL HÉTRE

Nyáron — a télre

készülni, minden eshetőség és szükséglet gondos latolgatásával, csak a nemzeti előrelátás jóleső bizonyítéka. Az aratásra elszegődött szegény ember sem tesz egyebet, amikor családjának évi száraz kenyeréről, kemény munkája árán idejében gondoskodik s hogyne gondoskodna az óriás család, a nemzet jóelőre, nehéz csatákban s idegenben viaskodó hős fiainak téli felszereléséről. Amikor leszakad az orosz tél, akkor már késő buzgalom a segítség! Az első dér fehéredésére, ott kell legyen az ellátási vonalban a honvédsereg számára a meleg ruházat, a bunda, a hósapka s minden gyapjú- és gyapotholmi, amit idehaza még kissé dideregve is nélkülözhetünk. Az édesanya, a feleség, a gyerek, akinek legdrágábbja muszkaföldön harcol, megérti szótlanul is a kérő szót, de meg kell értse mindenki, akit magyarul tanítottak szólni Istenéhez és embertársaihoz. A téli ruhagyűjtés, amelyet a Főméltóságú Asszony elindított, gyors cselekvést kíván az adakozóktól. Egész Európában megcsökkent a szőrme-, gyapjú- és gyapotkészlet. Nem lehet elegendő mennyiségű árut a legnagyobb pénzáldozattal sem behozni az országba. Arra van szüksége a hadseregnek, ami már itt van, feldolgozva, az egyének és a családok birtokában. A szekrényekbe s ládákba kell benyúlni a jobb időkben elrakosgatott meleg holmikért, jó szívvel, magyar áldozattal s elküldeni gyorsan a nemzeti ajándékot a gyüjtőhelyekre, hogy idő maradjon még a szükséges átalakításokra és a kiszállításra is. Kisebb baj ködmönt veszíteni, mint országot s a győzelem áldottabb, gyümölcsözőbb, ha a front és a haza közös erőfeszítése szerzi meg. Bajtársi szeretettel fordulunk a Magyar Futár olvasótáborához s kérjük nemes támogatását a Főméltóságú Asszony akciójának. A magyar honvéd szeme kíséri, látja az adakozó kezeket...

Vitéz Imrédy Béla

a fronton van. Korára való tekintettel, itthon maradhatott volna, de nem óhajtotta igénybe venni az évek kedvezését s elindult a becsület mezejére, ahol már a fia harcol a vörös veszedelem ellen. Férfias tett Imrédy Béláé s méltó puritán magyar életéhez. Végigküzdötte az első világháborút s katona volt újra, amikor csapataink az erdélyi trianonhatáron állottak és idegtépő, hosszú várakozás után megkezdték diadalútjukat a felszabadult drága, ősi földön... És katona most is, a kötelességteljesítés egyszerűségével. Nincs titok és nincs felfedetlen szándék Imrédy Béla frontszolgálata mögött. Imrédy százados, a rangját csatákban érte el, a nemzetszolgálat természetes teljesítésében s a mi korunknak az a parancsa, hogy fennt és lennt, a harctéren és az íróasztalnál, magas rangban és szerényebb helyen, a kormány élén és az ellenzéki oldalon, a szívünkben közösen és halhatatlanul éljen valami szentséges nagy érzés a haza védelmére! A tiszta élet és a tiszta szándék a férfiember legnagyobb kincse, amelyet tőle élete fogytáig soha, senki el nem orozhat. Most minden magyar nemzetünk helyéért harcol az új Európában, most évszázadokra döntünk sorsunk felett, most a példa ezerszer fontosabb, mint a béke langyos éveiben, most hittel, meggyőződéssel, szóval, írással és fegyverrel, csak a teljes kiállásnak, a félreérthetetlen, határozott viselkedésnek van jogosultsága és becsülete! Ez a szellem ütött pecsétet a volt miniszterelnök behívójára s egyszerű magyar cselekedetéért tisztelgünk vitéz Imrédy Béla százados úr előtt...

Beteg korok lelke

kísért az elsuttogott pletykák, a félig megírt igazságok s a mondvacsinált, sekélyes kis kérdések körül, amelyekkel az elomló régi világ hívei, a magyar közvéleményt történelmi feladatainak látásától, elfordítani igyekeznek. Zsidók és zsidó kegydíjasok, sértődött, volt előkelőségek, elvételt utakon feltörő új nagyságok értelmes és korlátolt nyüzsgők, kis érdekcsoportok szolgái, megtévesztett jóravaló emberek, örök túlzók bármilyen irányban s örök reakciósok minden új letörésében; — vállvetve küzdenek a józan ész és az idők sürgető nemzeti követelményei ellen. Hiszen marják egymást is ezek a lazán egyirányú csoportok, de együtt bomlasztják a közösségi ösztönt, bármilyen jelszót, irányt s programot hirdetnek, romlott lényegük rejtegetésére. Rekedten suttognak nagy változásokról, rossz hírekről, váratlanul beállott nehézségekről, határnapokat emlegetnek, amelyek ha elmúlnak, zavartalanul új dátumot nyomnak a régi helyébe, idéznek „pontosan", soha el nem hangzott beszélgetéseket, hivatkoznak valóban tekintélyes hírforrásokra s pirulás nélkül félreértésnek nyilvánítanak mindent, ha nagyritkán nem tudnak kitérni a komoly felelősségre vonás elől. Ezt az alvilági tevékenységet, a felszínen szép hímes szavak takarják s dörgő szólamok, az „igazi" hazafiasság mibenlétéről. Kiérdemesült marxista vezérek döngetik féltéglával honfiúi mellüket s munkától szabadult emberek siratják éjjel-nappal a magyarságot. Mit siratnak ma rajtunk? Mirevaló s micsoda célokat szolgál ez a sirásói hangulat?... Harcban állunk győzedelmesen, ősi földünk sok megsiratott része visszakerült, jövendőnket magunk kovácsoljuk s minden erőnkre szükség van a történelmi pillanatok kihasználására. Dolgozni kell s harcolni az országért! A jó magyar álljon meg szilárdan a munkahelyén, nézzen körül ezer tennivalónkon, segítsen a kisembereknek az élet terheit hordozni, küzdjön a dolgozókért, a magyar lélek és a magyar test erősítésére s ne sirassa a magyarságot, mert az halhatatlan!

Demokráciában

a hazugság és a szemfényvesztés komisz politikája változatlanul dühöng s már azt sem lehet tudni, hogy a magas szerződő felek közül, tulajdonképen melyik csapja be a másikat. A hírhedt Reuter iroda közli, hogy Eden angol külügyminiszter és Benes, a kitartott cseh emigráns jegyzéket váltottak, ott helyben, Londonban s Eden írásba adta Eduárdnak, hogy a háború után a Szudétaföldet, Szlovákiát és a magyar állam kebelébe visszatért területeket, feltétlenül visszacsatolják „Csehszlovákiá"-hoz... Eduárd csinosan összehajtogatta a papirost s eltette a többi kevésbé nyilvános igérvényhez, „adandó alkalommal történendő felhasználás céljából..." Természetesen Benes sem hagyta magát s ő is írást adott, egyrészt arról, hogy kitart a végletekig, másrészt, hogy megteremti a csehszlovák-lengyel szövetségi államrendszert, amely belsőséges barátságban és pánszláv testvéri érzelmektől vörösre fűtötten, Szovjetoroszországgal együtt, majd „rendbehozza" Közép- és Keleteurópát, le a Balkánig s ráhurkolja ezt az uralmi tákolmányt az angol világbirodalom diadalkocsijára... Ilyen íráscsereberével ütik agyon az időt Demokráciában, miközben az angolszász hajók százai süllyednek el, India fellázad, a bolseviki szövetséges elcsúszik saját vérében, Egyiptom végveszélyben forog s Amerika vígan gyarmatosítja az angol birodalmat... Aki ennél nevetségesebb helyzetet dús fantáziájában kirajzol, az csak a világ első humoristája lehet. Angliában nagyon jól tudják, hogy a páriskörnyéki békékkel a poklot, a gyötrelmeket, az embertelen szenvedések özönét zúdították Európára, amelynek délkeleti részén, a kisantant síma és kegyetlen ördöge éppen Benes Eduárd volt! Ez a rosszarcú és romlottlelkű ítéletvégrehajtó kapott újra megbízatást az elegáns, vadidegen lordtól, hogy teljesítse százezerszer megátkozott hóhérmunkáját, országok, népek, nemzetek s ezeréves kulturák ellen... Hát csak játszadozzanak Londonban a nagyurak és a szövetséges szegénylegények, amíg rövid idejük engedi. Mert rövid már az idő, az új világ becsületes és igazságos ítéletéig!...

Plutokráciából

jelentik, hogy Follett Bradley tábornok, Roosevelt személyi követe Moszkvába érkezett fontos, bizalmas levéllel, amelyet az Egyesült Államok elnöke küldött Sztalinnak. Ha maradt egy kis célirányos babona a bolseviki vezérelvtársakban, akkor most minden hajuk szála drótszög módján az égnek meredezik a rossz sejtelmek ijedelmétől... Az oknyomozó történelem ugyanis már megállapította, hogy nem tréfadolog az, ha Roosevelt személyi követe, egy szép nagy levéllel a tarsolyában, valahová bekövetkezik... Az első ilyen bizalmas levelet az abesszíniai négus kapta s azonmód elveszítette országát. A második küldeményt Reynaud francia miniszterelnöknek nyujtották át, de mire a meghatott államférfiú, a kiváló katonai jótanácsokkal tömött írásmű végére érkezett, a németek elfoglalták Párist. Igaz, hogy nekik könnyű volt, mert nem rabolta el az idejüket a levélolvasás... A harmadik levéllel egy fess amerikai ezredes érkezett Belgrádba s a címzett a fiatal Péter király volt. Simovits tábornok azonnal puccskormányt alakított a meleghangú üdviratra s máris szaladhattak Londonig... A negyedik levelet kissé késetten György görög király vette kézhez, de már akkor olyan sürgős volt a menekülés, hogy csak Jeruzsálemben olvashatta el... Az ötödik levél Csangkaisek tábornokot világosította fel arról, hogy milyen egyszerű a titka a burmai út sikeres védelmének, sajnos azonban a japán hadsereg hamarább ért a burmai útra, mint az amerikai személyi követ Csangkaisek magas színe elé. A hatodik levél immár Sztalin cári időkből megmaradt, remek íróasztalán fekszik s Sztalin a végzet bizonyosságával kikémlelhet a Kreml széles, magas ablakán, lesni, hogy hol csap le a sistergős menykő, — Roosevelt bizalmas írásbeli üzeneteinek hű kísérője... Mi nem vagyunk babonások, de azért bizunk az amerikai elnök gyorsfutáros levelében. Rendületlenül bízunk!

MAGYAR

A FŐMÉLTÓSÁGÚ ASSZONY
rádiószózatot intézett a nemzethez és megindította honvédeink számára a téli segélyakciót

VITÉZ IMRÉDY BÉLA
a képviselőház folyosóján a frontra való indulása előtt. (Balról jobbra: Kunder Antal, Rajniss Ferenc, vitéz Imrédy Béla, Németh Andor és Baky László országgyűlési képviselők)

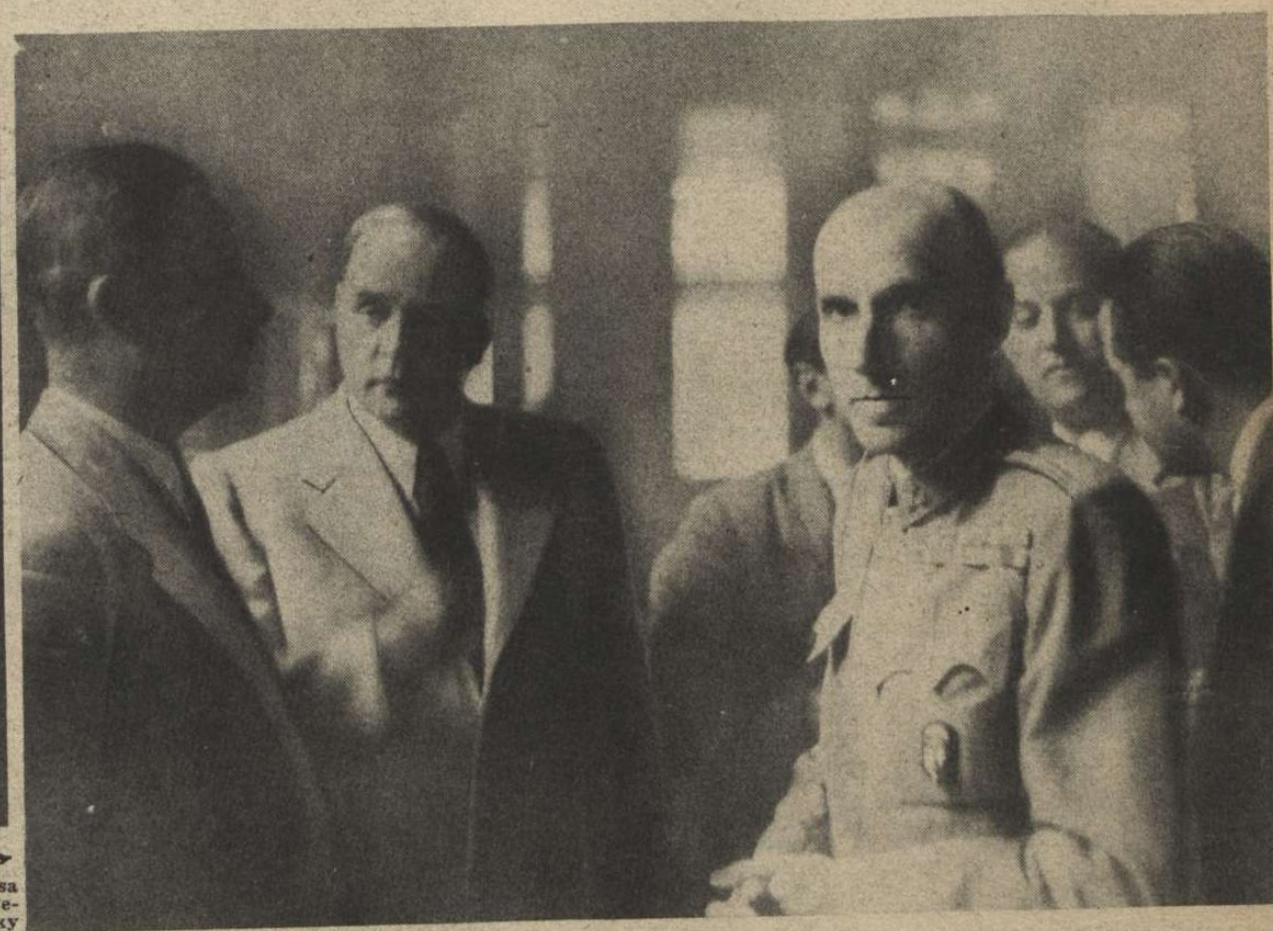

ELSÁRGULTAK A KESZTHELYI GAZDÁSZOK

Négyes ökrösfogattal az élén vonul végig Keszthely utcáin a gazdászok ballagása . . . „Elsárguit a kukorica levele . . .“ éneklik a gazdászok és sírva-vigadva búcsúznak az akadémiától. Képeink: A ballagás ökrösfogata, gazdászok lovasbandériuma, sárgapántlikás gazdászcsoport és részlet a ballagásból

A budapesti és debreceni cigányzenészek labdarugócsapatai vasárnap délután a Move-pályán mérték össze erejüket. Eredmény 5:1 a pestiek javára . . .

CIGÁNYMECCS BUDAPESTEN

„AJAJAJAJ BEKAPTUK A GÓLT!..“

JÓLFÉSÜLT JÁTÉKOS A MECCS VÉGE FELÉ . . .

Toki-Horváth Gyula kétségtelenül jobb prímás, mint hátvéd . . .

SZIVVEL NYÚL A LABDA UTÁN a „pesti romák“ kapusa, de egyszer mellé fog és a debreceniek egyetlen gólja a hálóba gurul . . .

KÉPHIRADÓ

KÁLLAY MIKLÓS MINISZTERELNÖK
nagy beszédet tartott Zalaegerszegen és fontos megállapításokat tett. Többek között a következőket mondotta: „Tudom, sok szó esik a strohmanok és az Aladárok kérdéséről. Az átmeneti időknek mindig megvannak a maguk huligánjai. Magának a kereskedelemnek kell önmagából kitaszítani őket, mert törvénnyel körülírni ezt nagyon bajosan lehet".
Képünkön a zalai vármegyeházán Cs. Darab József kisgazda a zalai gazdák nevében üdvözli a miniszetrelnököt

SZÉKELY ÜNNEP MAROSVÁSÁRHELYEN
Székely táncot mutatnak be ünnepi viseletben a vásárhelyi lányok

FEHÉRTÁJY TIBOR, A MAGYAR UJSÁGÍRÁS HÖSI HALOTTJA
Katonai gyászpompával kísérték utolsó útjára a Farkasréti-temetőben Fehértájy Tibor (családi nevén lovag Fehrentheil-Gruppenberg Tibor) ujságírót, tartalékos főhadnagyot, a m. kir. honvéd haditudósító század tagját, aki kötelességének teljesítése közben hősi halált halt. Az elhunyt ujságíró résztvett az első világháborúban is, több hadikitüntetés tulajdonosa és a magyar ujságírás ismert, tehetséges tagja volt

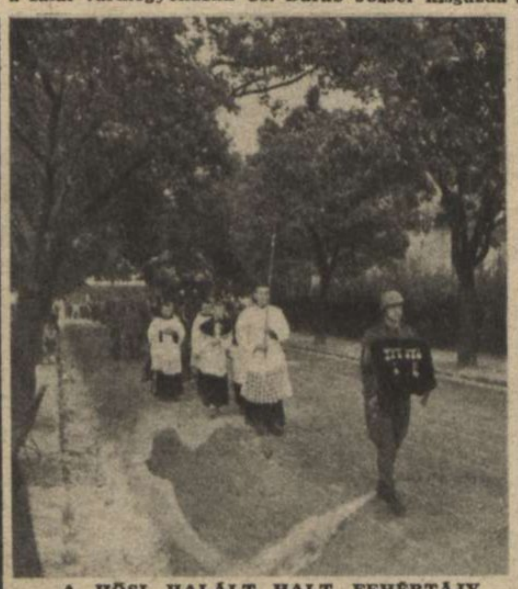

A HÖSI HALÁLT HALT FEHÉRTÁJY TIBOR KATONAI KITÜNTETÉSEIT VISZIK A GYÁSZMENET ÉLÉN

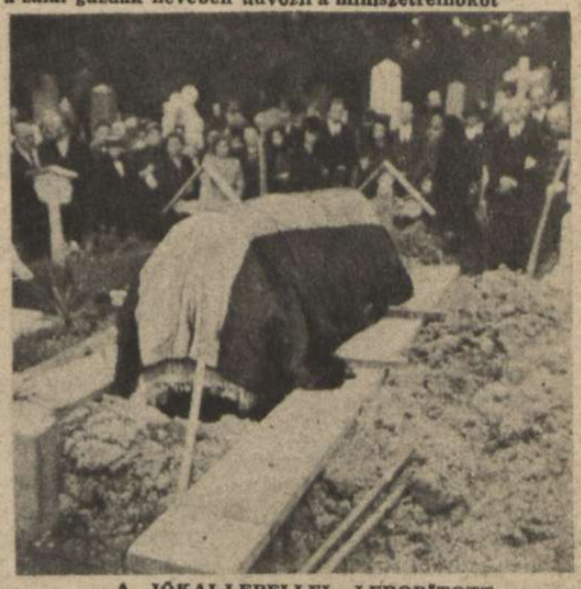

A JÓKAI-LEPELLEL LEBORÍTOTT KOPORSÓ A SÍRGÖDÖRNÉL

„TARNOPOLBÓL INDULT EL..."

DÖVÉNYI NAGY LAJOS

új, hatalmas kortörténeti regényét

augusztus 26.-ától

közli folytatásokban

a

MAGYAR FUTÁR

„MUSKÁTLI"

INDIA

A 400 millió főnyi óriás megmozdult s a hindu kongresszus határozatot hozott Bombay városában, az angolok azonnali távozásáról. Százezrek ünnepelték mámorosan a történelmi döntést. A nép megérezte a vissza nem térő nagy órát s tudja ösztönösen, hogy sohasem virrad jobb alkalom jogainak visszaszerzésére és sorsának szabad irányítására. **Anglia, a szabadság kegyes elméleti védelmezője, azonnal letartóztattatta Gandhit, Nehrut s a kongresszus munkabizottságának összes tagjait, megtiltott minden gyülést és felvonulást s egész Indiában felfüggesztette a szegényes, községi önkormányzatot. Bombay utcáin sortüzek ropognak, Gandhit, a feleségét és a hindu politikai vezetőséget elszállították fegyveres kisérettel a városból, a kórházak megtelnek sebesültekkel s a lakósság végső elkeseredésében puszta kézzel rárohan az angol uralom fegyveres védelmezőire. Mérhetetlen izgalom keríti hatalmába a kiuzsorázott hindu népet. Az angolok minden lappangó ellentét felszítására törekednek s a nép igaz vezérei a küzdő egység megteremtésére. Indiában dübörögve megfordul a történelem kereke...**

MAHATMA GANDHI:
„Ha nem biztosítják az angolok India függetlenségét, akkor megindul a tömegek küzdelme a szabadságért..."

BOMBAY BAZARNEGYEDE
a nagy tüntetések órálban

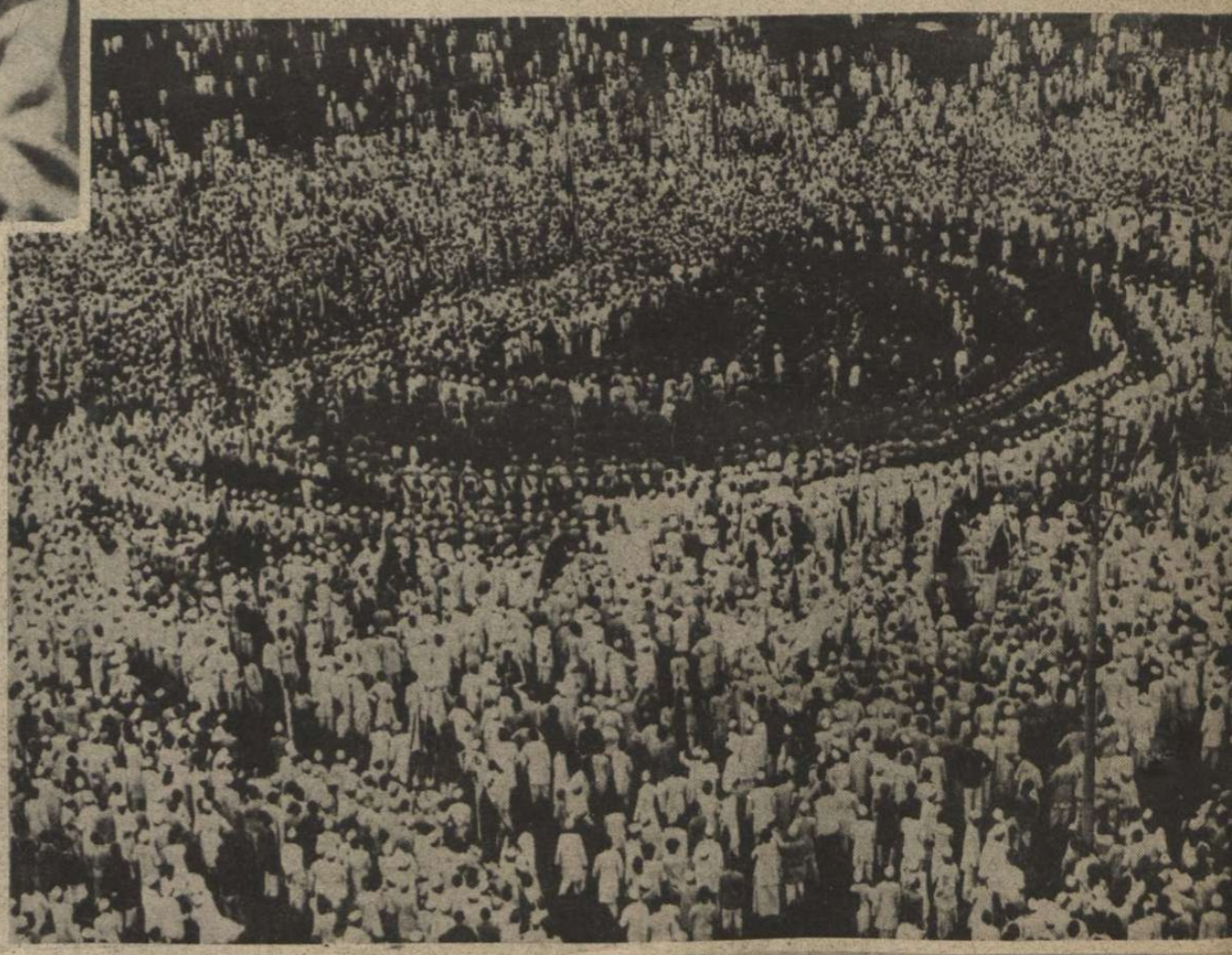

A SZABADSÁGZÁSZLÓ FELAVATÁSA BOMBAY FÖTERÉN
A hindu nemzeti kongresszus most is Bombayban ülésezik s a százezres tömegek felvonulását az angol rendőrség tehetetlenül nézi...

PANDIT JAWAHARLAL NEHRU
rádióbeszédet intéz India népéhez s nem takarékoskodik az erős kifejezésekkel. A szükségtelen nyomorúság okairól beszél...

PUSZTÍT A PÁLINKA
Erős pálmapálinkát isznak a hindu szegények. Sokat, mert nehéz az élet és reménytelen. Gandhi hadat üzent a korcsmáknak is...

segítségért kiált!

AZ ANGOL IPARTELEPEK ÁRNYÉKÁBAN

A mesés gazdagságú Indiából az arany, s a föld minden kincse Angliába ömlik s 400 millió ember koldussorban tengődik. A villamos telepek vezetékei mögött földalatti viskókban él a bennszülött nép...

A HINDU PARASZT MAGA HÚZZA AZ EKÉT

Évszázadokra megállott az idő s a földműves őslakosság elmaradottsága az angol uralom erős pillére volt mindig...

TENGERIT „ÖRÖL" A HINDU FÖLDMŰVES

Kőmozsárban zúzza össze a magvakat, mindig egynapi tápiálékra valót, vagyis nem sokat...

A FONÓGÉP A HINDU SZABADSÁGMOZGALOM JELKÉPE

Az új világ rajongó harcosai kiülnek a nagy városok utcáira s ott fonnak, szőnek, hogy népüket leszoktassák jó példájukkal az angol gyári áruról...

INDIA EGÉSZSÉGÜGYI SZEMÉLYZETE

A dögkeselyűk takarítják el az állati hullákat és nagyrészt a holt embereket is. Fehérre letisztítják a csontokat s megvédik az óriás birodalmat a ragályok terjedésétől...

AZ ÉREM „FÉNYES" OLDALA

A hindu maharadzsa tündérfényben úszó palotája vendégségbe várja az angol alkirályt. Mérhetetlen vagyonok urai a maharadzsák s szívesen osztozkodnak velük az uralomban az angolok, megakadályozni az elnyomott és kiuzsorázott nép felkelését. Kéz kezet mos — tisztátlanul a milliomosok között...

BOMBAY ÉJSZAKAI MULATÓJÁBAN

Százezrek alszanak a szabad ég alatt s várják lázasan a kongresszus felszabadító határozatát, s ugyanakkor a magukról megfeledkezett, dúsgazdag hinduk, európai ruhában s angol urak között áttáncolják az életet a fényes bárok parkettjén. A nemzeti kongresszus elkeseredetten küzd az angol szolgák ellen...

A BÉCSI PEKTOR
65.68 métert dob gerellyel

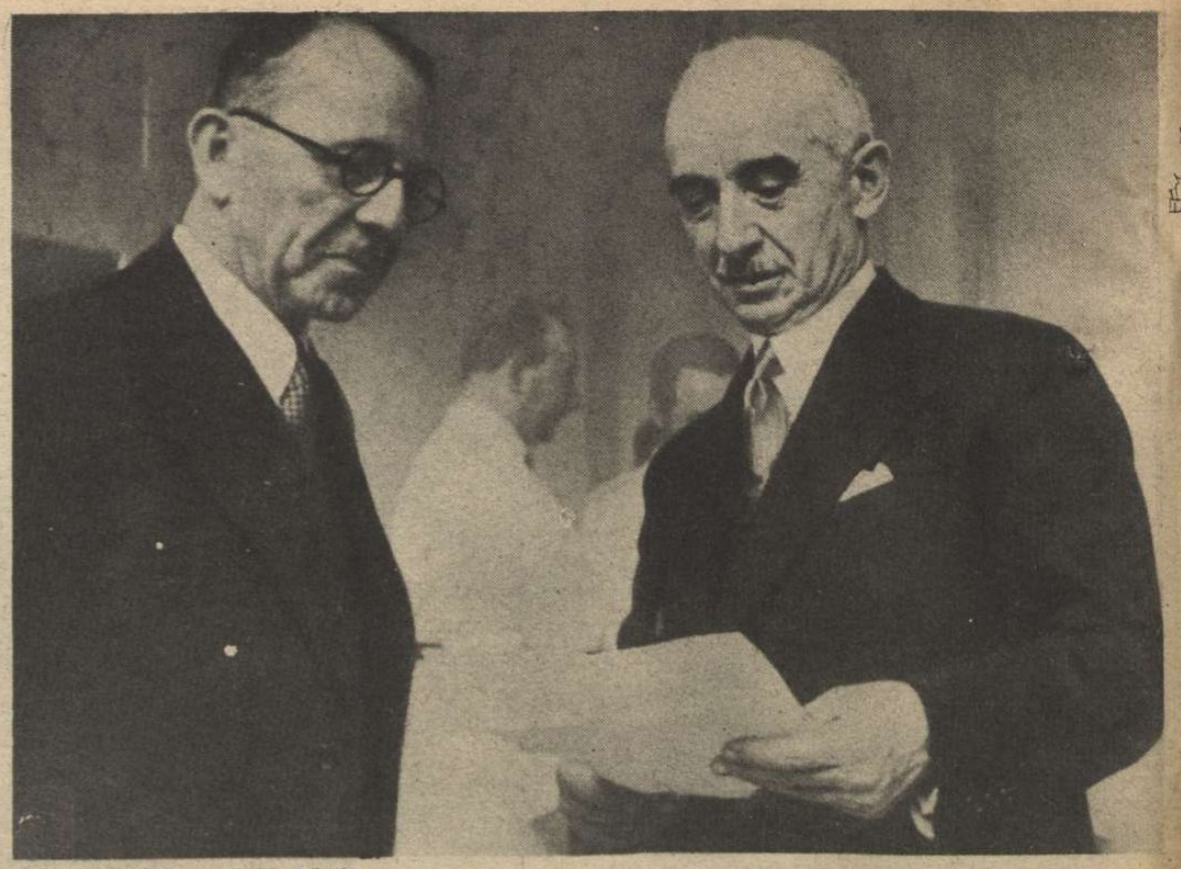

ISMET INÖNÜ, a török köztársaság elnöke (jobbra), Sukru Saracogluval, az új miniszterelnökkel tárgyal

AMERIKA KÍSÉRLETEZIK

Egy új amerikai repülőgép, amelyet hátulról taszít előre a légcsavar. A hozzáfűzött magyarázat szerint azért jó, mert így a gép elejéről nagyobb a „kilátás". Helyes a gondolat, mert nagyobb kilátással, talán belátja Amerika is, hogy erőltetett háborúja tényleg kilátástalan . . .

Világ

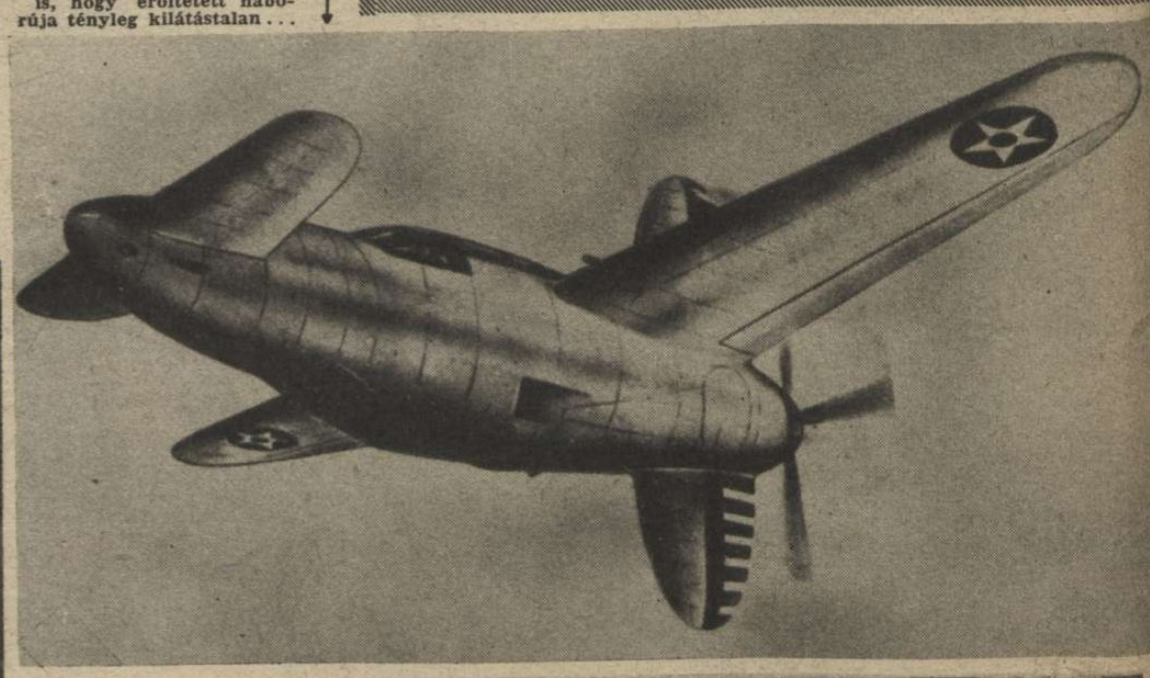

A PÁRISI OROSZ KOLÓNIA TAGJAI
hálaadó istentiszteletet ünnepelték meg az új orosz területek felszabadítását a vörös uralom alól . . . Az istentiszteleten résztvettek a bolsevizmus ellen küzdő orosz önkéntes légió tisztjei és katonái is

FRANCO SPANYOL ÁLLAMFŐ,
60.000 munkáshoz beszél Madridban, a Donesa della Villa erkélyéről

ÓRIÁSI IZGALOM NEW YORKBAN
Roosevelt villája közelében állítólag ejtőernyősök szállottak le s a rendőrség bekerítette a képünk előterében látható hatalmas parkosított területet, elfogni a titokzatos „idegen katonákat . . ." Két hétig tartott a hajsza, eredménytelenül. A lapok gúnyolják a rémhírterjesztő biztonsági szerveket, de azóta őrjáratokat tartanak New York felett a repülőgépek . . .

Vidéc

PÁRIS FIGYEL...

A párisiak sűrű tömege élénk érdeklődéssel nézte végig a németek átvonulásának több óráig tartott, lenyűgöző látványát

AZ S. S. CSAPATOK ——→
indultak el nyugatnak s Franciaország már tudja, hogy ez nem tréfadolog . . .

←——
NINCS TÖBBÉ TŰZVESZEDELEM?
Új kémiai eljárást fedeztek fel Japánban, amellyel 40 másodperc alatt a nagy tüzeket is el lehet fojtani. Képünk a sikeres tokiói próba egyik jelenetét ábrázolja

SZILÁGYI Helsinkiben első lett 5000 méteren, a finn távfutó nagyságok előtt. Második ugyancsak magyar: Németh Béla ——→

TANKOLNAK A KISKUTYÁK!...
Szerencsés utcai felvétel a kutyamama kötelességteljesítéséről

PÁRIS NEM HAGYJA MAGÁT!

EZ A LEGFRISSEBB KALAPDIVAT. Átlátszó celofánkereken élénkszínű virágok, kisebb dinnyék, selyemszalagok s miegymás szépségek díszelegnek, amelyeket alulról is látni lehet. ←—— **Csak az asszony nem látható, az átlátszó kalaptól. . .**

Itt a nyári divat falun, a szalmakalap! Ha a divatos nő ellátogat mezítláb a szép vidékre, akkor pirosbabos ruhát húz, pirosbabos nadrággal és pirosbabos kesztyűvel . . . Mert ez a módi. Éva anyánk kedves utódai, ha csak tehetik, ragaszkodnak a változatossághoz . . .

Barangolás a határban

1. Szélesen kitárul a magyar táj, a haloványan felhős ég alatt. Zöldel, sárgul a határ. Lassan ballag az ökrös szekér hazafelé. Ideje van a gazdának elgondolkodni a világ folyásáról...

2. Gulya legel a falu szélén. A bujdosó nap, ha felhőtől szabadul, fénybe fürösztí meg a falu népének kincsét. Béke derül a domb-hajlásra s még a gulyás és a kutyája is fölösleges-nek látszik,

3. ...dehát mégis csak a gulyás éber szeme tartja a nagy rendet s vigyázza a domboldalokat és a sok drága állatot

4. A kutya pedig dehogy-is mozdulna a gazdájától. Csillogó szemekkel figyeli minden mozdulatát s ért a szóra... Berki István meg sem mozdul, nem mutogat, csak egy szót süg értelmes segítőtársának s máris usgyé neki,

5. ...rohan a gulyás-kutya, visszacsahoini, szoritani a közösségből kitévedező állatokat...

6. Egy kis pihenő a borsókazal tövében. Egy pipa dohány s néha egy-egy szó, — bizony Jói esik a nagy munkában. Ez is csak úgy felváltva megyen s akkor is csak rajta-marad a tekintet valahogy a többi dolgozó magyaron...

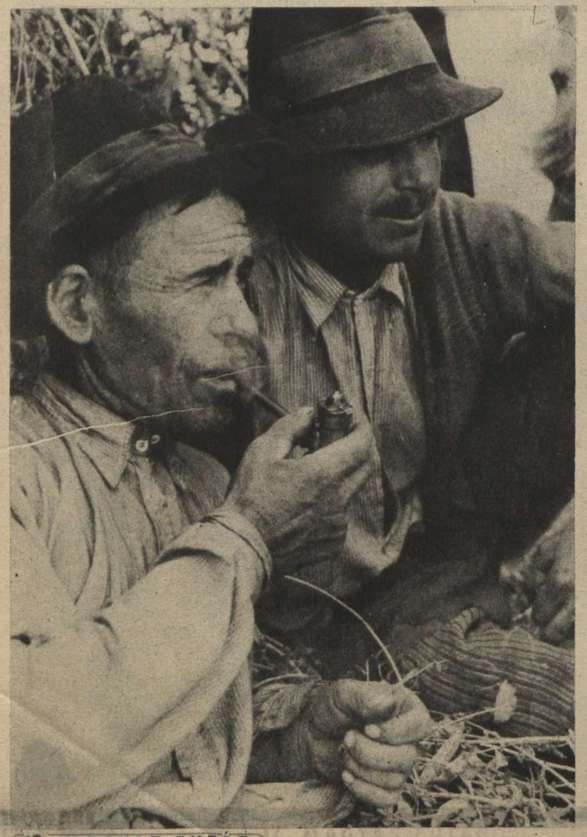

7. ← Az Ermelléken járunk már, jó messze Geszteiytől, ahol a gulyást fényképeztük s a napraforgóval szegélyezett dűlőútról, imigyen elénk komorodik a bivaly... Megkínozzák a legyek a rekkenő hőségben, rászállnak érzékeny orrára, de a fejét sem rázza meg... Tűr, amíg vizet lát, de akkor ember legyen, aki bír vele...

8. → Búg a cséplőgép s ízes hangja bejárja a határt. Borsót csépelnek. Jól fizet a termés...

9. A napraforgó sárga tányérja lángol a napfényben. Fordul is az érlelő sugarak felé. Valóságos kis erdőnek szegélyezi a búzatáblákat. Megnőtt a szára és a — becsülete is, mert nagy szükség van növényolajra...

10. Magányos jegenye. Elkerült az útszéli sorból a termőföldre s ott fejlődött, rámagasodni az égboltozatra. Ez a magyar ciprus. Ez a szélben zúgó, hajlékony, sudár jegenye, — őrtálló katonája a határnak, — a magyar sors példázásával szépíti meg a határt...

SZEBASZTOPOLBAN MINDEN CSENDES

Elült a szörnyű vihar. 50.000 tonna granát és 24.000 tonna repülőbomba hullott az ostrom alatt az erődökre! A világ legerősebb vára omokban hever, a hadifoglyok ezrei nyüzsögnek a drótsövények mögött; a halottakat eltemették; a sebesülteket a megmaradt épületekben ápolják s **az élet lassú lélegzése visszatér az emberi munkahelyekre.** Mert az élet halhatatlanul erős s megkapaszkodik a romokba is, építeni mindig és újra az elzúgott viharok után.

Szebasztopol a háború történetének egyik legemlékezetesebb harctere marad, évszázadokra s **a meghódított városból érkezett legújabb képeinket örömmel mutatjuk be a Magyar Futár** olvasóinak.

A BORZALOM TÜKRÖZIK AZ ELKÍNZOTT ASSZONY-ARCON
A templomfalakon túl a pusztulás ijesztő képe tárul fel . . .

EZ A MAI SZEBASZTOPOL!
A székesegyház tornya sértetlen, de körülötte már valóságos csoda az ép ház...

VIZET! VIZET! . . .
Itt szoronganak az emberek a város egyetlen épen maradt kútja körül. A rémségek 25 napja után, a víz a legdrágább kincs, s felejthetetlen élmény az első ebédfőzés...

A SZTALIN-ERŐD ROMJAI KÖZÖTT
Tényleg bevehetetlennek látszik még szétvert állapotban is a vasbeton és acélóriás . . .

A SZOVJET-FOGLYOK EZREI
tanyáznak, néhány őr felügyelete alatt, a kijelölt erődvonalak között. Egyetlen gondjuk a örömük az étkezés . . .

„NEM MINT ELLENSÉG, HANEM MINT FELSZABADÍTÓ“ . . .
— Szebasztopol lakossága a megfoghatatlan események után, óráki tanulmányozza a hadseregparancsnokság kiáltványát . . .

SEBESÜLTEKET
szállítanak be az erődök romjai közül az orosz asszonyok

KÍSÉRTETIES KÉP A SZEBASZTOPOLI KIKÖTŐBEN
Ejsülyedt hajók, szétroncsolt bárkák, kiégett raktárak körül terjeng a füst s a legkisebb szellő is porfelhőket szakít fel a romokról . . .

A NÉMET KATONAI GÉPKOCSI
valósággal új útat tör a sziklák között, ahol néhány hónappal ezelőtt széles, jól kiépített szerpentinút vezetett a Lenin-erődbe . . .

A FELTÁRT KATONAI TITOK . . .
A bunkerek százai sorakoztak sűrű láncolatban a főerődök körül s mindegyiket roham, közelharc hallgattatta el..

A ROHAMÁGYÚK ELHAGYJÁK SZEBASZTOPOLT
Messze visz az út, új csaták és új győzelmek felé, valahová a Don vidékre . . .

AZ UTÁNPÓTLÁS NEM ÁLLHAT MEG
A páncélos seregtestek és a gyalogos hadosztályok nyomában ezer akadályon át halad az anyagszállító oszlop

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Diadalmas csaták hetét éltük át s közelebb kerültünk hatalmas lépésekkel a végső győzelemhez!

Néhány hét múlva *a háború 4. évébe* hajlik a történelem s a tengelyhatalmak hadicsillaga növekvő fénnyel ragyog a világ összes harcterei fölött. Ellenségeink buta konoksággal idézték állandóan *az első világháború* egymást követő eseményeit s vakon, kétségbeesetten hittek *a mult megismétlődésében. De van új a nap alatt!* ... Az első világháború 4. évének kezdetén, *Verdun* alatt sikertelen rohamokban vérzett a német hadsereg; dühöngött az *ypresi* csata; a 11. támadás zajlott az *Isonzónál;* élelem, fém, szén érkezett óriási mennyiségben Amerikából *Angliába;* elhanyatlóban volt a német *tengeralattjárók* veszedelme; a középhatalmakat gyilkos *zárlat* vette körül; kéleten már felvöröslött a *bolsevizmus* lángja; a *kimerültség* jelei mutatkoztak még a győzelmekben is; *szűkreszorított területen* küzdött a hősiség, a megszervezett, dúsgazdag világ ellen s az *elkerülhetetlen sors* fekete árnyéka vetődött didergetőnek az augusztusi napokra... *Egyetlen hasonlatosság mutatkozik a mával: — az angol kormány 1917 augusztusában is szabadságot igért ünnepélyesen Indiának. Igaz viszont, hogy akkor sem tartotta szavát...*

Minden más viszonylatban végtelenbe futó különbségek választják el 1917-et 1942-től. Európa földjén nincs ellenséges hadsereg; a tengelyhatalmak seregei a brit birodalom szívét fenyegetik a *Szuez csatorna* közelében; az óceánok vizein félelmetes az angolszász pusztulás; a *zárlat* Anglia nyakára fonódik; a tengelyhatalmak *nyersanyagforrása* kimeríthetetlen; *Olaszország* és *Japán* a nemzeti fronton küzd; a háború *technikai feladatainak megoldásában* a tengelyhatalmaké az első ség utólérhetetlenül s a *korszellem,* a *lélek ereje, az emberi haladás vágya, az ő seregeiket lendíti előre*... Az angolszászok a világ nagy kérdéseinek rendezésében a halálra ítélt *reakciót* képviselik s erkölcstelen szövetkezésük a bolsevizmussal, feltárta siváran, sokszor elszavalt demokratikus jelszavaiknak ürességét. *Fordult a kocka s csak azoknak lehet igazuk, akik kezdettől fogva állhatatosan hittek a tengelyhatalmak új világot teremtő győzelmében.*

MEGADTA MAGÁT A LEVEGŐBEN!
A Csatorna partján történt ez a páratlanul érdekes eset. Német repülők csaptak össze az angolokkal s a kemény harcban a Spitfire kétszer remekül kitért a támadó német gép elől, de amikor szívós ellensége fölébe került, jó állásba a gránátlövésre, az angol pilóta hirtelen ledobta maga fölül az ülésfedelet s mindkét kezét feltartotta az égre... A fiatal német hadnagy nem lőtt s az angol lovaglasan kiugrott az ép gépből. Ejtőernyőjével szerencsésen földet ért s néhány perc mulva már találkozott is legyőzőjével, aki közben leszállott az angol kolléga fogadására...

A HÍRES KATTARA-LEJTŐ, El Alamein déli szakaszán, a Teve-szoros közelében, ahol az angolok sikertelen támadása összeomlott

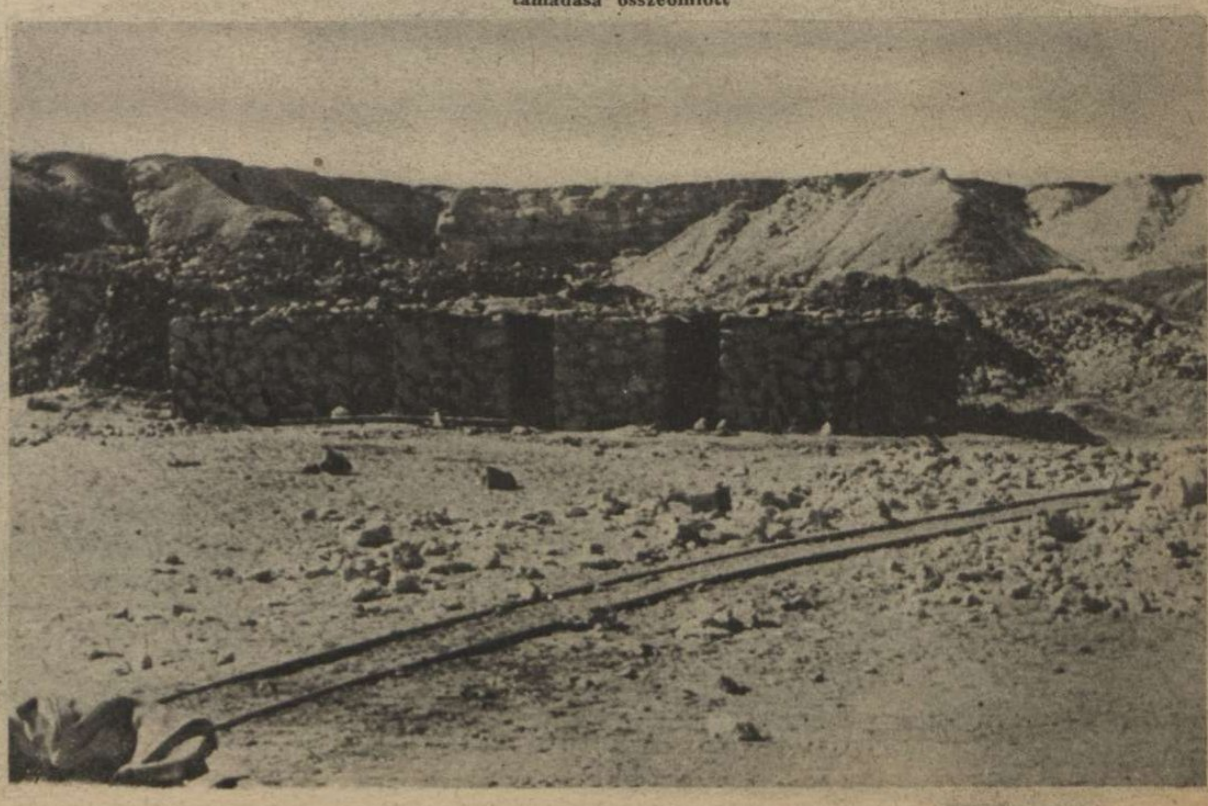

ÁTKELÉS A FOLYÓN A DONI HARCTÉREN
A fehér paripa szívesen ideát maradna...

ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

Csúfos vereségek

zsúfolt sorozata riogatja Londont, Moszkvát és Washingtont. Ki hitte volna még néhány héttel ezelőtt az ellenséges nagyságok közül, hogy a német hadak ilyen fantasztikus gyorsasággal pillantják meg a Kaukázusban az 5630 méter magas *Elbrusz* hófödte csúcsait?... Ki hitte el, hogy *Vorosilovszk, Kropotkin, Armavir, Kurgannaja, Szulimov, Maikop,* és *Krasznodár* egy héten esnek el s ugyanakkor kialakul az ostromkatlan *Sztalingrád* körül?... Hová omlottak a semmibe a fennhéjázó hazugságok a vörös hadsereg *„töretlenül"* hátraigyekvő erejéről? *Sztalin* elfogott titkos parancsából a rémület sikoltozik. A vörös cár elismeri, hogy vége az emberanyag, az élelem és a fegyverzet fölényének s vad parancsot ád irgalmatlan mészárlásokra, tábornokok és közlegények megfélemlítésére, hogy feltartóztassa terrorral a rendetlen menekülést.

Ki hitte volna az angolszász országokban a multheti *Hull, Eden, Bevin* és *Knox*-beszédek eget hasogató önbizalma után, hogy szombat és vasárnap *24 órája* között *48 hajó elsülyesztéséről* érkezik dermesztő hír...

A Salamon-szigeteknél 1 csatahajót, 4 nehéz cirkálót, 3 könnyű cirkálót, 10 szállítóhajót s 41 repülőgépet nyelt el a hullámsír; sérült hajóóriások vánszorognak el a csata színhelyéről s még nem fejeződött be a hatalmas ütközet, amikor ezeket a sorokat írjuk. Hét japán repülő bombaterhével önként rázuhant halálos bátorsággal a legnagyobb angolszász hajóegységekre!... Mit lehet tenni pénzzel, gazdagsággal, a hazaszeretet fanatikus, emberfölötti hősisége ellen?...

S amikor 23 hadihajó merül el egy napon, Indiában a fojtott, nehéz légkörben elemi erővel kitör a vihar! Anglia mindenáron Európa *„szabadságát"* óhajtja biztosítani, de a maga portáján rabszolgaságra ítél százmilliókat. *India népe megúnta a jármot s a dolgozó népet képviselő kongresszus Bombay városában, óriási többséggel felszólította az angolokat, hogy azonnal hagyják el Indiát. A londoni válasz nem sokáig késett. Letartóztatták Gandhit, a feleségét, Nehrut s Azadot, a kongresszus elnökét, a szabadságmozgalom vezéreinek százaival együtt. Sortüzek ropognak Bombay utcáin, a rendőrség rohamozza az őslakosságot s az angol ezredek feltűzik a szuronyt a puskára, leckét*

ROMMEL TÁBORNAGY PÁNCÉLOS HARCOSÁVAL BESZÉLGET

A KATTARA-LEJTŐ posványos, mocsaras területbe hajlik, amelyen hadsereg nem tud átkelni. A magaslati rész pedig a tengelyhatalmak seregeit uralja...

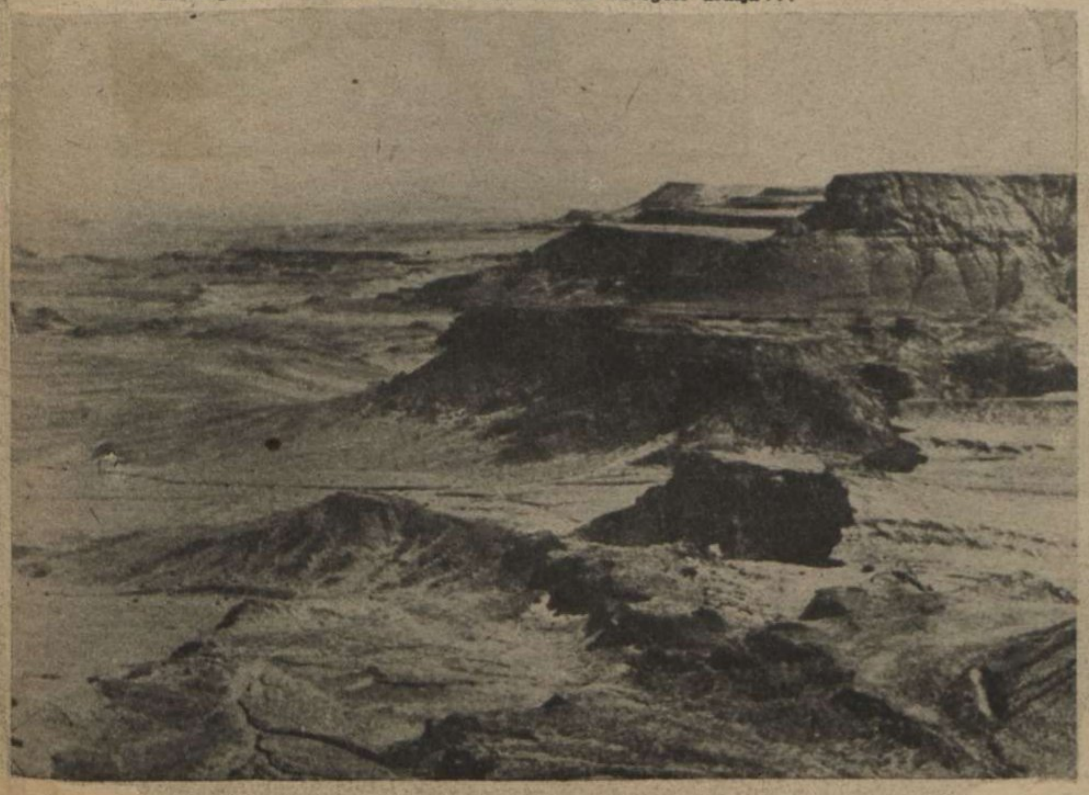

EL ALAMEIN EGY KIS MAGASLATÁN NÉMET ELŐŐRSÖK FIGYELIK GONDOSAN A TEREPET

A HALÁL ÖNKÉNTESEI
Salamon-szigetek körül kifejlődött óriás tengeri csatában hét japán repülőgép bombaterhével önként rázuhant a kiszemelt amerikai hadihajókra. Japán hősei halálukkal biztosították a győzelmet

A JAPÁN REPÜLŐK TÁMADÁSA AZ ÓCEÁN FÖLÖTT

AMERIKAI HADIHAJÓK HARCBA INDULNAK
Kevés menekült meg közülük . . .

←
SÜLYED AZ ANGOL CIRKÁLÓ 1000 EMBERÉVEL, ÁGYÚSTÓL, DICSŐSÉGESTŐL
A japán találat percek alatt féloldalra fordította

6000 VÖRÖS FOGOLY, EGY ROBBANÁSRA!
A Don-kanyar egyik hatalmas kőbányájába valóságos kis hadsereg rejtőzött el. A tárna bejáratának felrobbantása után 6000 vörös-katona jelentkezett önként a búvóhely keskenyre szűkült részén s lerakták a fegyvert . .

adni a világnak a demokráciák álszent, hazug ígéreteinek értékéről . . . Beláthatatlan fejlemények kavarognak a rejtelmes Indiában s a tisztulási folyamat kisöpri az angol uralmat Ázsiából. Churchill és Roosevelt az indiai játszmában is utolérhetetlen szaktudással keverték a kártyát s az eredményből könnyű ráismerni négy balkezük szapora járására . . .

A szovjetfronton

példátlan arányokban bontakozik ki a hadműveletekből a vörös hadsereg pusztulása. *Voronyezs és a Cserkeszföldön előnyomuló páncélos hadak között, immár légvonalban 880 kilométer fekszik s a Kaukázus előterében 400 kilométer szélességű fronton összetört, katlanokba szorított részekre a szovjet haderő. Hetenként, szerényen számított átlagban, a vörösök 500 repülőgépet és 500 harckocsit vesztenek s nehéz fegyverzetük már nem bírhatja sokáig a szörnyű ellenséges nyomást.*

A hadijelentésekből nyilvánvaló, hogy a német hadsereg *több oszlopban* nyomul előre a Kaukázus felé s ezek az oszlopok maguk közé szorítják s felőrlik a szétszaggatott szovjet erőcsoportokat. Az *Azovi* tenger partvidékén előretörő gyalogos hadosztályok Rosztovból indultak el s *13 nap alatt 280 kilométert meneteltek sűrű harcokban,* amíg elkeseredett küzdelemben s rohammal bevették

Krasznodárt, a Kubán vidék fontos fővárosát. Krasznodárnak 210.000 főnyi lakossága van s nagy fegyverkezési ipara. Ezek a győztes villámhadosztályok közeljutottak *Anapa* és *Novorosszijszk* kikötőihez s megkezdhetik a tengerpart második lekanyarítását, amelyet először *Jejszk* elfoglalásával fejeztek be. *Az Azovi tengerbe szorult vörös hadi flotta egységei már nem menekülhetnek meg* s a biztos pusztulás fenyegeti a Fekete-tenger utolsó megmaradt kikötőiben bujkáló szovjet hadihajókat is, amelyekből az *olasz ágyúnaszádok már elsülyesztettek egy 5.500 tonnás cirkálót.*

A hét hadijelentéseiből kitűnik, hogy a német páncélos *főerő,* a partvidéktől 300 kilométer távolságban *Vorosilovszk* irányába tört le délnek s a város elfoglalása után, a *grozniji vasútvonal* áttörésével *Szulimovig* lendült előre, 400 kilométer szélességben a kaukázusi hegyek lábához. *Ez a páncélfal először elzárta a nyugat felé eső hatalmas területeket s biztonságos védelme alatt a beérkező új csapatok egymásután foglalták el a nagyobb városokat. Elesett Tichorieck, Kropotkin, Armavir, Kurgannaja s végül Maikop és Pjatyigorszk az első gazdag olajmezők körzetével együtt. A Kaspi-tenger irányába vezető összes vasútvonalak német kézre kerültek s az elvágott vörös hadak csak keskeny hegyi ösvényeken menekülhetnének el kelet felé, nehéz fegyverzetük hátrahagyásával . . . A kaukázusi hegyekben pedig már törökfajú törzsek laknak, amelyek a véreskezű szovjeturalom helyett szívesen vállalnák Törökország fennhatóságát . . .*

A nagy *Donkanyarban* s a *Don* és a *Volga* közötti földnyelven, *Sztalingrád előtt is döntésre érik a helyzet.* Ennek a frontszakasznak legalsó részén, a *Don* és a *Szal* folyó között a vörösök makacs ellenállása megtörött s megindult az erőteljes előnyomulás kelet felé. *Kalacstól északnyugatra új német támadás indult meg* s a doni átjárókig szorított, összetorlódó vörös csapatok között a légierő egységei borzalmas pusztításokat végeznek. *Sztalingrádnál új katlan van kialakulóban s a város keskeny előterének elfoglalása Asztrachánig szakítja le a Volga vonalát s védhetetlenné teszi a Kalmukföldet. A volgai hajózást súlyos csapások érik éjjel-nappal.* Ágyús naszádok és szállítóhajók sokasága sülyed el s a vörös légierő képtelen a merész és szakadatlan támadásokat megakadályozni.

Honvédharcok

A tönkretett déli arcvonal tehermentesítésére, a vörös hadsereg *Voronyezs, Rzsev, Volchov* és *Le-*

ningrád frontszakaszain támad minden összeszedett és harcba hajszolt erejével. A védelmi vonal legdélibb szárnyán, a magyar honvédhadsereggel szemben, a vörösök többízben megkísérelték a Don folyón való átkelést, de próbálkozásaik minden esetben meghiusultak. A magyar légierő kiváló eredménnyel bombázta az ellenséges csapatgyülekezéseket s lelőtt két vörös repülőgépet.

Repülőink közül különösen kitüntette magát egy távolfelderítő repülőgépünk, melyet mélyen bent a szovjet arcvonal mögött *nyolc szovjet vadászgép támadott meg, ezekből három gépet lelőtt és feladatának sikeres elvégzése után 60 találattal visszatért.*

Bombázó egységeink legutóbbi vállalkozásai során a biztosításukra kirendelt vadászrajok — közöttük *a kormányzóhelyettes raja is* — helyenkint túlerejű ellenséges vadászokkal kerültek szembe. Mindamellett *teljes sikerrel s veszteség nélkül oldották meg feladatukat.* E légi harcokban egyébként *a kormányzóhelyettes gépe is több találatot kapott, maga a kormányzóhelyettes azonban, feladata befejezése után, sértetlenül tért vissza repülőalapjára.*

A front középső szakaszán nagyobb ellenséges erőket kerítettek be a németek; Rzsev körül kiszélesedtek az elkeseredett harcok, a Volchovnál a vörösök súlyos támadásokat intéztek egy hídfő ellen s Leningrád előtt támadások és ellentámadások váltogatják egymást. Leningrád lakossága éhezik s megbízható hírek szerint, már a patkányokat is elfogyasztotta. A *Finn öbölben,* a német harci repülők elsülyesztettek két szovjet aknaszedő hajót s egyet sulyosan megrongáltak. A *Murman-arcvonalon* a hegyi vadászok több ellenséges harciállást megsemmisítettek.

Makacsul tartja magát a hír, hogy Churchill Moszkvában tárgyal s lehet, hogy igaz, mert az angol miniszterelnök mindig olyankor repül el jó messze tanácskozni, amikor valami nagy zür miatt keresik... Jelen esetben India és a Salamon szigetek körül tomboló tengeri ütközet indokolja eltűnését.

Az óceánokon

a hét folyamán először 15 hajó, 103.000 tonna elsülyesztését jelentették a *német* tengeralattjárók s egy angol romboló sikeres megtorpedózását. *Olasz* tengeralattjárók 25.000 tonna hajóteret sülyesztettek el s összeredményüket *egy millió* tonna fölé emelték. A *japán* tengeralattjárók az Indiai óceánon és az ausztráliai vizeken 8 hajót, 68.000 tonnát semmisítettek meg; *a háború kezdete óta 382 hajót, 2,700.000 tonnát!*

A *La Manche* csatornában valóságos közelharc folyt le, géppisztolyokkal és kézigranáttal, német aknaszedő hajók és angol gyorsnaszádok között. Két angol gyorsnaszád elsülyedt és 6 megsérült. *Anglia* bombázása igen élénk volt s a nappali és éjjeli támadások során pusztító tüzek keletkeztek a szigetország különböző részein. Az angolok 10 nap alatt 248 repülőgépet vesztettek s a németek 78 gépet.

Egyiptomban heves *tüzérségi párbajok* zajlanak s jelentékeny a *légi tevékenység.* Az angol sajtó a közeljövőre új, nagyszabású támadást jósol. A tengelyhatalmak repülői különösen *Alexandria* kikötőjét támadták s az arcvonal mögötti utánpótlást és a felvonuló hadoszlopokat.

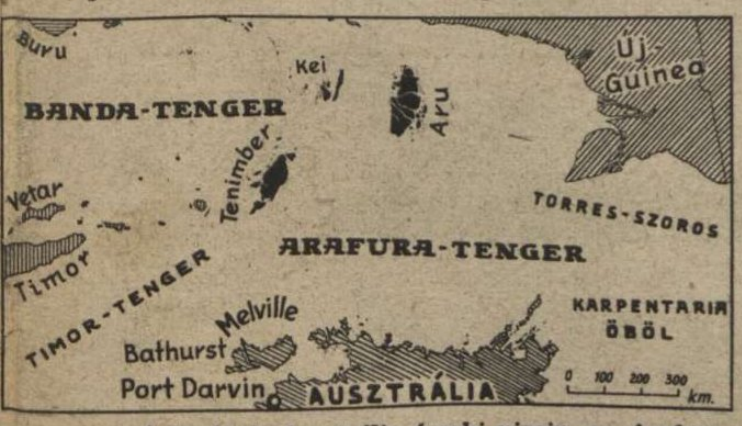

A japánok Ausztrália északi vizein, az Arafura tengeren váratltnul elfoglalták Kei, Aru és Tenimber szigeteket s újabb pontokon partraszállottak Uj Guinea szigetén. Ezekkel a hadműveletekkel egyidőben, megkezdődött Ausztrália összes északi városainak rendszeres bombázása s valószínű, hogy az ötödik földrészt közvetlenül fenyegető támadás robbantotta ki a nagy tengeri csatát a Salamon szigeteknél, ahol az egyesült angol-amerikai hajóhad megsemmisítő vereséget szenvedett.

A hadi hét befejezéséhez a méla gyászinduló *Roosevelt* rádióüzenete volt. Az Egyesült Államok elnöke kifejtette, hogy a haditermelés, mai formájában nem elegendő a győzelemhez. *„A kezdet kezdetén állunk"*, — vallotta Roosevelt... Ezt a kezdetlegességet dícsérik két álló esztendeje, mint világcsodát? A tengelyhatalmak harcolnak a dicsekvés helyett. *Még néhány ilyen hét, mint a mostani, büszke, nagy eredményekkel s akkor gyárthatják már Amerikában — a puskaport!...*

↑ ÁTKELÉS A DON BALPARTJÁRA
A megvert ellenség már messze fut...

NYÁRI FELHŐSZAKADÁS UTÁN
Az akadályok leküzdésének hősisége emberfölötti →

TÜZÉRSÉGI MEGFIGYELŐ A DON FOLYÓN TÚL

SZÁMOLATLAN FOGOLYSEREG AZ ARCVONAL MÖGÖTT. Első feladat a győzelem s csak azután következik a számolás...

Ünölt a stuka! Szalad a vörös!

Kifejlődött újra a villámháború. A Don mögött, már több mint 300 kilométer távolságban rohannak a páncélosok a Kaukázus felé s előttük a **zuhanóbombázók** szörnyű ereje egyengeti az utat. **Majkop** olajmezői körül, **Krasznodar** ipartelepei fölött s **Tuapsze** kikötőjének térségében, mint óriás, előrenyújtott kezei a tengelyhatalmak seregeinek, úgy csapnak az ellenségre a vijjogó **stukák** s a halál bombáit szórják emberre, páncélosokra, vasutakra és az összes utánpótlási vonalakra. **A stuka lendíti maga után a földierőket s a segítsége felbecsülhetetlen a kivívott győzelmekben... Képsorozatunk művészi erővel tárja fel a stuka-roham döntő hatását.**

1. SZOVJETPÁNCÉLOSOK KÖZELEDÉSÉT JELENTETTÉK...

Zúg már a zuhanóbombázó motorja, vezetője pillanatok alatt elkészül s a gép a levegőbe emelkedik

2. SZÁLL A RAJ AZ ELLENSÉG FELÉ

s amikor szirénájuk idegrázó vijjogása felsivít, a szovjetpáncélosok mint a csirkék szaladnak szét...

4. TÜZEK GYULLADNAK, páncélosok fordulnak fel mint a gyermekjátékszerek, vöröskatonák nyargalnak az erdők felé s a stukák felemelkednek s lecsapnak újra, amíg csak mozgó, sértetlen célpont van a közelükben...

3. TÁMADÁST VEZÉNYELT A PARANCSNOK!

A stuka orra lehajlik, a gép szinte nyílegyenesen zuhan lefelé, a levegő remeg a hangorkántól s a földön vérvörös lángnyelvek csapnak a magasba ott, ahol az előbb még szovjetpáncélos zörgött az úton...

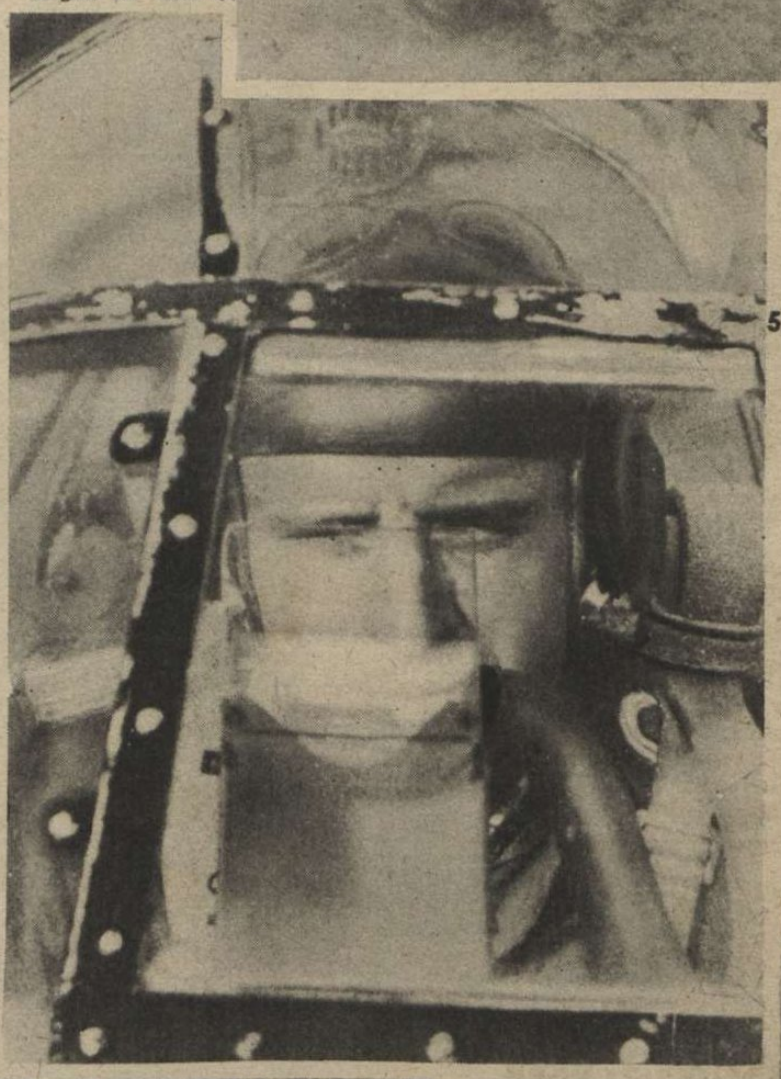

5. A VEZETŐ ARCA A ZUHANÓ TÁMADÁS PILLANATÁBAN

Remekbe készült légi felvétel a törhetetlen üvegen át...

6. „HÁROM PÁNCÉLOST LÖTTEM SZÉT" —

jelenti boldogan a lovagkeresztes Gassmann kapitány, amikor visszaérkezik a repülőtérre. És mindegyik elpusztított vörös páncélos a mi oldalunkon küzdő katonák életének és vérének védelmét jelenti...

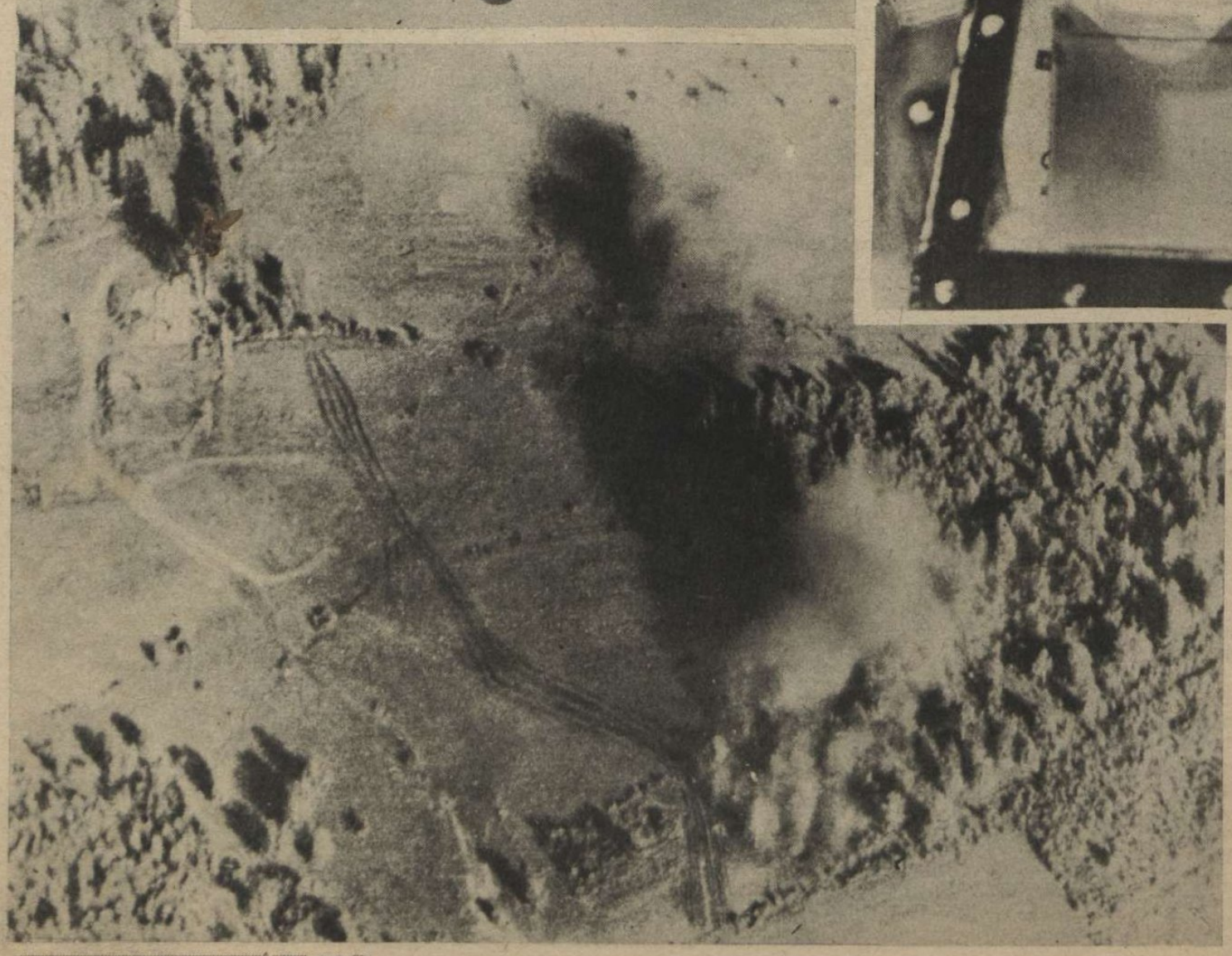

PÁNCÉLOSÜTKÖZETBEN A DONNÁL

(Honvéd haditudósító század — Vercseg János tart. zászlós.)

Páncélosaink számára az első bevetés! Százötven kilométeres rohanás indul meg a következő órában. Sietnünk kell, mert *a sopronmegyei és vasi honvédek erősen várják már a segítségünket.* Ellenséges páncélos erők sorakoztak fel velük szemben, meghozzá a Don innenső partján. Könnyen megtehették, hiszen itt a még szovjetkézen lévő területekbe kanyarodik be a Don, vagy tizenkét kilométeres nyílással. Magas dombok zárják el honvédeink elől a kanyart.

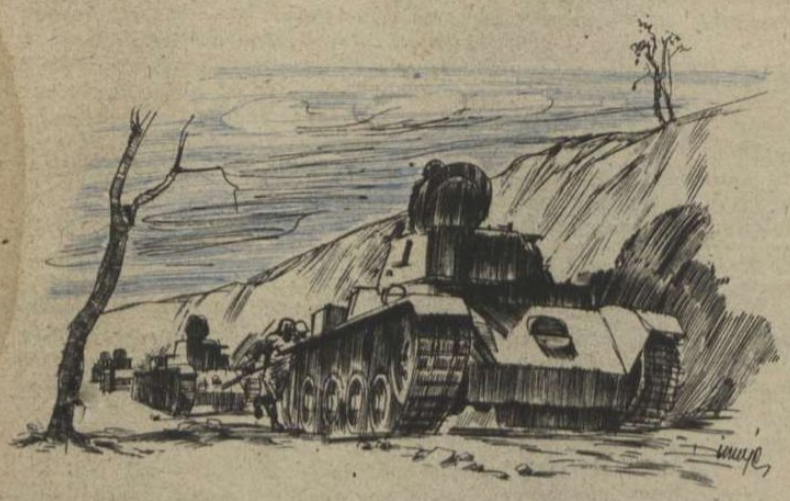

Alig hajnalodik még. A domboldalak homokfala elnyeli motorjaink zúgását. Sikerült észrevétlenül az ellenség közelébe férkőznünk a szakadékok rejtekútjain. Most „Balra át"-ot csinálnak a harckocsik és többsoros láncban kapaszkodnak fel az ellenséges dombra. Alulról az ember úgy érzi, mintha a meredekről minden pillanatban a fejére eshetnének. Mellettem aknavetők eregetik meredek lövéseiket a magasba. Fölöttem ütegeink lövedékei zúgnak kelet felé. Tízperces pokoli megsemmisítő tűz, menydörög körülöttünk.

A parancsnoknak tartalék-harckocsija is van, hogy az első megbénulása esetén, a másodikból vezethesse a csatát. Ebben a parancsnoki másodkocsiban kapok helyet. Üten vagyunk a szűk vashordóban. Semmi fölösleges mozdulathoz nincs helyünk. Előttem a vezető, mellette a rádiós, a forgótoronyban álló parancsnok egyúttal a lövegs- és géppuskalövész. Mögöttem van a töltőkezelő honvéd.

— Mit látsz György? — kérdezi tőle Bejla.

— *Halált!* — ordít le György a dübörgésbe s azzal máris megszólaltatja a géppuskát, lövege pedig ontja a repeszgránátokat. Mire a dübörgéstől félig süketen kidugom a fejem a toronyból, már csak szétszórt fedezéket s körülötte orosz katonák holttesteit látom. Más harckocsik mögött megadásra nyujtózó szovjetkatonákat terelnek össze lövészeink.

Tovább! Tovább! György, a somogyi földmívesgyerek, igen vakmerő. Csak úgy fütyülnek körülötte a golyók, de nem tesz föl sisakot. Tőle ugyan hiába találták ki a periszkópot. Födetlen fővel áll ki a nyitott toronyba, hogy jobban lásson és lőhessen. Csak akkor engedi magára tenni a sisakot, mikor menyasszonya nevét kérdezem tőle.

— *Annuska* — feleli a vitéz. Aztán úgy somogyiasan lekiált:

— Állj meg, Bejla!

Bejla megállítja óriásunkat. Mindannyian jobbra tekintünk.

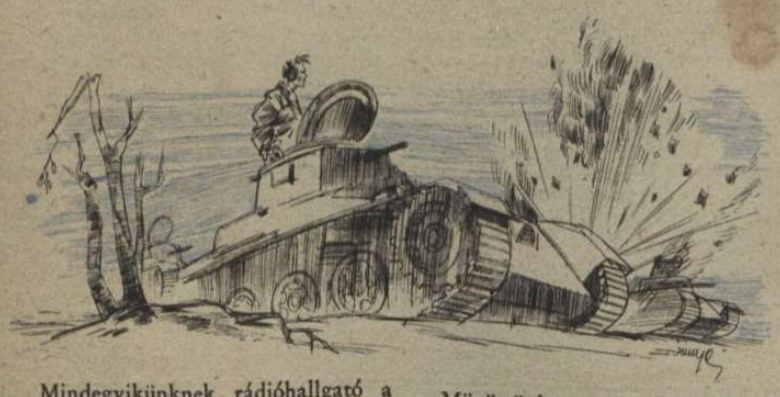

Mindegyikünknek rádióhallgató a fején. Azon jelentünk alakulatunk parancsnokának, azon is kapjuk az irányítást. Felül periszkóp. Minden irányban törhetetlen üveggel fedett keskeny kémlelőrések.

Szétbontakozunk. Sakktáblaszerűen nyomulunk előre. Előttünk laposan ívelő dombtető, rajta méteres naprafergószárak még tavalyról, közöttük sűrű bogáncs. Jobbról égő kazlak és tanyák lángjai fokozzák a virradat gyér világosságát. Felülről orosz aknavetők és ütegek meginduló erős tüze. Némelyik lövedék olyan közel vágódik harckocsijaink közé, hogy a velünk együtt élvonalban haladó parancsnoki kocsit is megemelgeti. Az Úristen azonban vigyáz ránk. Az árkászokra és lövészekre is. Akiket a pirkadatban látok, még nem sebesültek meg, pedig vitézen nyomulnak előre harckocsijaink mögött.

— Bejla gyorsabban! Bejla lassabban! Bejla jobbra! Bejla balra! — hallom harckocsim parancsnokának irányítását. Tünődöm, ki az a Bejla, de aztán rájövök, hogy Bélának hívják. Ez a „Bejla" egyébként Biharból való gépész. Éppen most csap arcába első lövésünk füstje. Arcáról látom, hogy vele együtt magam is koromfekete lehetek. Féljobbra tőlünk nagy lánggal ég egy kazal. Ahogy felnézek a toronynyílásba, harckocsiparancsnokunk arcán pirosan tükröződnek a villódzó lövések lángjai.

Mögöttünk orosz lövészek. De ekkor György már lő is. Jóska a szabolcsi földmívesfiú most veszett gyorsasággal tölt egymásután repesz- és páncélgránátokat váltogatva. *Négy orosz páncéldög ég már jobbról,* Megyünk tovább és egy égő tanya vakító fénykörébe lépünk. Éppen a legrosszabbkor. *Megmozdul egy kazal és közeledik felénk.* A szalma lemaradozik s kibuvik alóla — egy orosz harckocsi. Így álcázta magát!

Csak pontosan, idő van még! — biztatja magát György vitéz.

Az orosz középnehéz harckocsi kettőt lőtt. Egyik se talált belénk, mert még élünk. *De a mi második lövésünk beléjerobbant.*

— Csaknem koccintottunk! — ordítja bele ujjongásunkat rádiósunk, aki pesti gépmunkás.

Őt vigyorgó, kormosarcú nevet össze. Jóska a végefelé már olyan sebesen töltött, hogy nekem kellett letépnem a gránátok biztosítékait. Ez volt az első páncélosmunkám.

Árkászaink ezalatt sorra vizsgálják át a kilőtt orosz harckocsikat. *Csak szenet és sült húst találnak bennük, akkora hatása van a fojtott acélkamrába berobbanó páncélgránátnak.* Egyikből azonban még visszagéppisztolyoznak, mikor rájuknyitják a toronytetőt. Itt csak a motort találták el. *Árkászunk viszszaugrik és villámgyorsan egy kézigránátot hajít a toronynyílásba.*

Ezek se mennek többé Sztalin előtt díszmenetben.

Egy-ujjongás a harckocsink! Csupa kétkézi magyar munkás dolgozik benne, meg egy boldog haditudósító.

Alighogy az ellenségnek a már obbszárnyunkra tapadó karját leörtük, a balszárnyon lévő szomszéd lakulataink is támadásra indulnak.

Szélső harckocsink szeretne az jabb támadókkal továbbrohanni. gy fiatal tüzes szőke hadnagy a arancsnoka.

A nyolcszázötvenegyes számú harckocsi ne támadjon, csak az oldalunkat biztosítsa! — fékezi le lendületét alakulatunk parancsnoka. Ő is fiatal, sokakért felelős. Keményen, féltően vigyáz harckocsijaira.

A balszárny ezalatt megközelíti már az erdőt, mikor végre egy újabb rádióparancs minket is előredob néhányszáz méterrel.

— Menekülő gépkocsik surrannak át az erdő jobbsarkán! A szemközti dombon, a búzatábla szélén álcázott ellenség! *Vezető, tűz! Tűz!*

Mialatt mi a megadott célokat lőjük szét, balszárnyunk már az erdő fáin gázol át ropogva. *Rádiójuk sok halottat, harckocsi-roncsokat, menekülőket jelent. Lövészeink, meg a soproni, vasi honvédek a menekülők nyomában törnek előre.*

Ahogy a toronyból körös-körül kikémlelek, magyar páncélos veszteséget még nem látok. Örömöm azonban korai, mert fejhallgatóm rossz hírt közöl.

Orvos kell!

— Az ötszázkilencvenegyes számú harckocsit találat érte! Orvosi segítséget kérünk.

Távcsövemen látom, egy őrnagy a törzsből odakanyarodik harckocsijával a sérült kocsi mellé és a golyózáporban sorra emeli át a sebesülteket saját harckocsijába. Több ellenséges harckocsi is odatüzel, mi persze tűzzel csillapítjuk az ellenfél tüzét, amennyire innen, messziről csak lehet. Nagy a megkönnyebbülésünk, mikor megérkezik az orvos harckocsija. A sérült harckocsi sem jutott ellenséges kézre. Nem is gyulladt ki s elvontatták.

Dübörögve indul tovább a század többi harckocsija.

Most iszonyú csattanások és füst az erdő felől! A magasból lecsapva, repülőink szórják a bombáikat. Egyre távolodó becsapódásaikból látom az ellenség hátrálását. Hiába segítenék őket a Raták, nyitott harckocsijaink, s a Nimródok, légelhárító tüzekkel visszakergetik rajaikat.

A menekülő orosz repülők egyike késik! Vesztére! Éppen akkor kanyarodik zuhanó támadása után fölfelé egy Héjánk. *Egy szempillantás és már csak a nyíló ejtőernyőt s hulló Ratát látok utána . . .*

Győzelem, vagy halál!

Ez a jelmondat alakulatunk minden harckocsiján.

S amint szívszorongva figyeljük bajtársaink harcát az erdő felől érkező füst- és hangpokolból: nagyon kívánjuk már mi is itt középen ezt a vagy-vagyot.

S végre itt a mi időnk! Az erdőből kiűzött ellenség most a mi harckocsijaink vonala felé menekül.

Ott, szemben a dombélen! Ordítjuk bele mindegyik kémlelőnyílás mellől a zakatolásba. *Aztán vad tüzet indít egész vonalunk az orosz harckocsikra. Egy se meneküljön! . . .*

Döbbenten állapítjuk meg, hogy a mi lövegünk *„besült"* a sok tüzelés után. Nyakunkon mindjárt az *ellenség* s páncélzatukra csak nem géppuskázhatunk. A lövegnek működnie kell. Lázasan szedik szét György és Jóska! De hasztalan! Lövegünk néma. Végre Andris jön át a szomszédos harckocsiból. Nemhiába szakember a lövegekben ez a szabolcsi gyerek, látjuk, hogy máris megtalálta a hibát.

Csak már lőhetnénk. Meglepetéssel látjuk, hogy az erdőből elég kevés páncélos menekül felénk a dombélen. A többit balszárnyunk megaprította s irígykedve látjuk, hogyan lövik el előlünk parancsnokunk és a többiek a maradékot is.

Végre kész a löveg. A legutolsó menekülőnek mi is odaduplázunk még, de az nélkülünk is parádés találatokat kapott. Nekünk már nem jut. *Huszonegy szovjettank szétlőve hever.* Ebből nehéz harckocsijaink tizenkettőt lőttek ki. Négy amerikai gyártmányú szirénázó magas harckocsit, gyalogsági páncéltörőink úgy találtak el, hogy *kiemelve belőlük a halott bolsevistákat, máris szakszerűen kormányozva vezetik őket hátra nagy örömujjongással.*

Alig múlt el néhány óra, jelentések futnak be a páncélosok vezérkari főnökéhez, hogy *harccsoportjaink mindenütt elérték a Dont. A hídfőt védő 54. orosz páncélos dandárt szétvertük.* Megsemmisült vagy megadta magát s szétugrasztott részei az erdő mélyén keresnek menedéket.

Az új magyar páncélos fegyvernem tűzkeresztsége, Isten segítségével, fényesen sikerült. A magyar páncélos fiúk remek legényeknek bizonyultak. Egy német vezérkari ezredes is végignézte — sok más harc után — az ő harcukat is. Fiaink új harceszközökkel küzdöttek, mégis úgy mentek rá az ellenségre és úgy lőttek, hogy a páncéloscsatáknak ez a német szakembere nem győzte kifejezni örömét és elismerését.

Páncélos katonáink miután a gyalogságot a Donig előresegítették, néhány órát pihentek harckocsijaink mellett. Kialudták a csata fáradalmait.

Este aztán füstölgő orosz páncélroncsok között elhagytuk az elnémult csatateret . . .

1848 RÉGI MAGYAR VILÁG

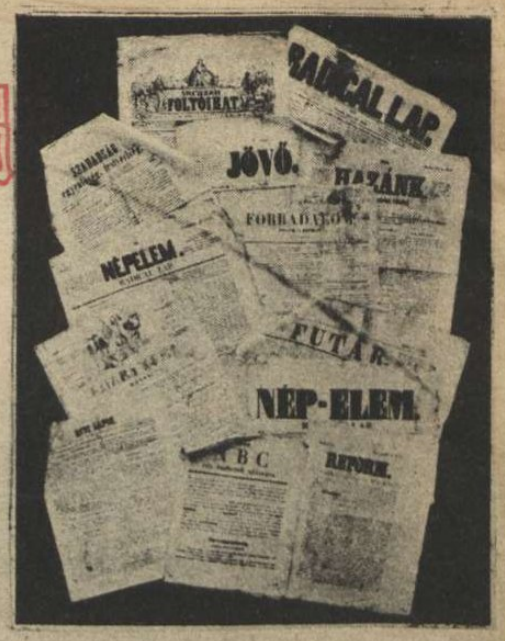

Az 1848-as nagy idők júniusának közepetáján Magyarország sorsában politikai értelemben, nyugvópontra jutottunk el. Környező határaink mentén ugyan a nemzetiségek elszakadó törekvései részint nyilt lánggal lobogtak már, részint hamu alatt parázslottak, *Magyarország belterületén azonban még erősen tartott az ezeréves államszerkezet hagyományos rendje,* s ami kilengés volt, az csak a renkívüli idők természetes következményének számított.

A március 15-ét követő negyedév történetét eddig az eseményekkel kapcsolatban és oknyomozó formában adtuk elő, a valóságokat helyeztük mérlegre és tárgyilagosan annyit olvastunk le a mérleg nyelvéről, amennyit mutatott.

Most azonban nézzük meg ugyanezen negyedévnek szellemi történetét.

Mert két oldala, két szintvonala volt a korabeli közhangulatnak és közfelfogásnak. Az egyik az inkább ösztöneiben, mint tudatában, a hagyományok légkörében élő nagy többségé, a másik *az ifjú reform nemzedéké,* amely megbűvölten tekintett a számára és számunkra legidegenebb *párisi, francia forradalmi multra.*

Március 15-ét ez a reformnemzedék, «a márciusi ifjak köre», vágta bele váratlan hirtelenséggel a magyar történelmi életfolyamatba. Az úgynevezett *«radikális párt», mely 30 éveseknél idősebbeket nem igen számíthatott soraiba.*

A sajtószabadság kivívásával már március 19-én, ez a párt egy napilapot indított *«Március 15»* címmel, melyet egy hónappal később *Táncsics Mihály* ujságja, *«Munkások lapja»* címmel követett. Amit e két lap szerkesztősége és olvasóközönsége felfogásában vallott és gondolatvilágában átélt, jelenti *a másik oldalt, melynek ismerete nélkül e mindennél tanulságosabb 1848-as időt, igazán meg sem érthetnénk.*

1848 március 15-e után *a radikális párt,* legnagyobb eredményét elérve, a siker és diadal emelkedett hangulatában élt, tehát lapjainak első száma is ezt fejezte ki, s *eleinte még mondanivalójuk alig haladta túl a polgári lapok mérsékelt gondolatvilágát.* Ez a diadalittas könnyű hangulat nem sokáig tartott, s valósággal lépésről lépésre figyelhető meg *a forradalmi gondolatok fokozódó feszültsége.* Pár sor a diadalmas hangból:

«Az ifjúság, ki eddig éretlen pilvaxpublikum, tudatlan karzati tömeg, vagy *«ordítórium»* címmel illettetett, *ma nagy nemzethez méltóan lép fel a cselekvés mezejére. A gesztenye most a tűzből ki van kaparva, a sajtó szabad.»*

«Mi a március 15-ét bátorsággal és nyiltan Revolucionak nevezzük»...

Az *ifjúság helyi kis miniszteriumát,* mely a pesti városházán működött, pontosan lefordítva franciából, s a nagy forradalom idejéből — *«Comité du salut public», «Közbátorságra ügyelő bizottmány»* névre keresztelték.

Kedvteléssel közölték lapjukban a róluk szállongó híreket:

«Pozsonyba a pesti hírek első pillanatban csodálatos alakban jutottak fel. Azt beszélték, hogy a Rákoson 30 ezren fegyverben állunk és *Petőfi és Jókay elnöklete alatt a* Köztársaság *ki van kiáltva...»*

«I. A.» aláírású koholt levélben gúnyolják a *«táblabíró-politika»* maradi hivatalnokait:

«Mi visszavonulunk kényelmes lakásunkba, — írja a koholt táblabíró, — s nevetjük önöket, kik gyakorlat nélkül hivataloskodni akarnak. Meglátják, nem telik egy hónap, s az eddig hivatalt nem viselt ellenzékük töredelmesen fogja visszahívni a bölcs conservativeket.»

Amikor Pozsonyból a miniszteri névsor leérkezett Pestre, különösen *Eszterházy,* — Bécsel összekötő-miniszterünket kifogásolják:

«Ki ezen Eszterházy herceg? Ezen ember külföldön temérdek milliókat költött el. Hiúsága nagy táplálékot talált abban, ha őt néhány szájtátó angol bámulta, ha őt, vagyonát s királyi bőkezűségét nagy lármával magasztalták, míg a magasztalók bizalmas körökben kinevették. Londonban a Metternich-politika hű orgánuma volt. *Egy sorban nem találhat helyet olyan szabadelvű férfiakkal, mint Kossuth és Eötvös. Ezeken kívül szó van még Széchenyi Istvánról is.* Úgy látszik, először is koaliciós miniszteriumunk lesz...»

A régi rendi országgyűlés megszűnésével s a népképviselet bevezetésével foglalkozik a még szét nem oszlott *pozsonyi országgyűlés.* A radikális párt általános választójogot követel. Pozsonyban a tervek forrnak. Kibővített választójog, melyben a régi nemesség mint választó, birtokában marad jogainak, s az ujonnan bevetteknek feltételei vannak; — ez az elv a párt szerint *«Mammuth-politika».* Hogy minden megye 4—5 követet küldjön; — a párt szerint *«Rákóczi-politika». Tiltakozik mindakettő ellen.*

A csakugyan rossz, de hamar megjavított sajtótörvényre álláspontjuk: «E törvényjavaslat nem más, mint újabb alakú cenzúra a táblabíró-politika védelmére.»

Politikai megnyilatkozásaikban a miniszteri névsor állandó szálka a szemükben: «Eszterházy! Ki képzelhette volna, hogy a Metternich—Kolovrath club angolhoni képviselője egypár év mulva a Batthyányi—Kossuth kollegák közé szintúgy beilljék? — *Kossuth! Ő lesz a miniszterium lelke!»*

Kossuthnak, mint pénzügyminiszternek feladata, hogy a közös államadósság 1200 millió forint összegéből a tervezett 300 millió átvétele helyett egy garast se vállaljon Magyarország terhére:

«Mi hallani sem akarunk azon államadósságokról, melyeket egy idegen hatalom leginkább azért vett fel, hogy minket és az olaszokat s a lengyeleket is az abszolutizmus igája alá taszitson. *Az államadósságok bármi részbeni elvállalása a legiszonyatosabb izgató eszköz.»*

Ezen a pénzkérdésen borult fel a Monarchia többi tagállamaival a barátság, *mert, amit mi nem fizettünk meg, azt nekik kellett volna adóban kiizzadni.*

A magyar katonaság kültartományban történt táboroztatása gyujtó izgalmakat okoz már idehaza s felvetődik a sajtóban a kérdés:

«Engedhetjük-e tovább, hogy a magyar katonákat arra használják, hogy a lombardiai bitófákat körülállják s a végrehajtó bakónak segédkezzenek?...»

Ez, tényekben különben igaz volt, mert *Radeczky* az olasz forrongások leverése után sűrűn akasztatott.

Most nézzünk egy kissé derűsebb határozatot a *Közjóléti bizottmány* működéséből:

«Jelentés tétetett, hogy Óbudán éjjelenkint az őrjáratra kirendelt *keresztény és izraelita nemzetőrök csapata közt némi összekoccanások történtek, mert a zsidók katonai kíséretet is vesznek maguk mellé.* Elhatároztatott, hogy miként a nemzetőrségbe idáig császári katona be nem vegyíttetvén, *ha az izraeliták ezek nélkül őrszolgálatot tenni nem akarnak,* a patrouillirozásoktól fölmentetnek, s kiki közülük saját háza körében leendő őrszolgálatra utasíttatik...»

Másik pillanatnyi jellemkép:

«Egy vendéglőben, hová a márciusi ifjúság egy része ebédelni jár, egy táblabíró is betévedvén, bámulva hallgatta azon forradalmi stílust, melyben az egész beszélgetés folyt. A gonosz példa beférkőzött a táblabíró szívébe is, és a következő forradalmi sóhajtást bocsájtá ki felségsértő ajkain: — *Bizony, polgártársak, magam is azt hiszem, legjobb volna őfelsége beleegyezésével itt Pesten a köztársaságot kikiáltani s aztán István főherceget királlyá koronázni...»*

Közzétett értesüléseik, különösen *külpolitikában, a legnagyobb tájékozatlanságra vallanak:*

«A magyar katonai határőrség teljes lázadásban van.»

«Orosz betöréstől nem kell tartani. Még távol volnának a kozákok, s már itt lennének a franciák, s hoznának magukkal lőporon és golyókon kívül még tiszta republikanizmust is, és ez egy hónap alatt egész Európát lángba borítaná...»

Igy bizott a magyar, veszélyes hiszékenységében!

A pesti polgársággal *a letépett vörös kokárdák miatt* indul meg a nézeteltérés. Vörös kokárda! Megint egy könyvből ismert párisi emlék:

«Ha polgárságunk ilyen modorukkal a vörös kokárda hordozását eltiltani akarná, a világon a legrosszabb eljáráshoz folyamodnék. Az ellenhatás egy nap alatt olyan nevezetes lehet, hogy holnap ezrével lesznek azok, akik e színeket felveszik. A vörös kokárda csak egy fokkal szabadelvűbb politikát jelent...»

Már nem bántják a vörös kokárdát az utcán:

«Az üldözők visszavonultak és szégyenlik magukat. Úgy látszik, hogy a mi polgáraink jó nagy része igen kislelkű ember.»

Pozsonyban még mindig sebtiben hozzák az új törvényeket. *Egressy Gábor,* a nagy színész írja a *Március 15*-ben:

«Irtózatos dolog, hogy azok az emberek Pozsonyban nem tudnak már egyszer szétoszlani, pedig hovatovább mindég hátrább mennek. Azt hiszik, hogy a világ sorsát ők döntik el? *Az idő túlment rajtuk, ha nem sietnek, még a szél szárnyain sem érhetik utol...»*

Viharos felháborodás tör ki a radikálisok között *Kossuth ellen:*

«Kossuth Lajos oly helyzetbe kezdi magát tenni, hogy, ha így folytatja, kevés idő mulva magát lehetetlenné teszi...»

Ugyanis Kossuth a pozsonyi országgyülésen kijelentette, hogy ha a *vármegyei rendszer nem marad meg, ő kivándorol az országból...*

A radikális ifjúság egy központi fővárost akar, mely ha valamit eldöntött, az ország csak utána mehet. Azonos társadalmi és politikai helyzetet, mint ami *Páris és Franciaország közt* fennáll, de, ahogy írják:

«Kossuth nem akar Párist ismerni Magyarországban.»

A pozsonyi országgyűlés végetért. Sok törvényt hozott. A király lejött Bécsből és szentesítette a magyar törvényeket. A radikális ifjúság így emlékezik meg az eseményről:

«Pozsonyban száz darab táblabíró nagy megelégedetten simogatja hasát és gondolja magában, terringettét, ki hitte volna, hogy ennyi telljék belőlünk! Azok a pestiek meg fognak őrjülni, ha az eredményt kezükbe adjuk...»

Pulszky Ferencet majd megeszik, mert mint kormánykiküldött egy gyülésen ezt mondta nekik:

«Bízzanak a miniszteriumban, ha pedig nem, ám tessék, csináljanak, ha tudnak, ellene többséget s akkor buktassák meg.» «Ez impertinens beszéd volt. Hallja ön tisztelt Pulszky Ferenc, itt Pesten a civilizált publikum nincs oly stílushoz szokva, mint az öné...»

Megint baj van *a vörös kokárdákkal:*

«A vörös szalag miatt ifjaink egynémelyikén ismét bántalmak történtek, melyek természetesen reakciót váltottak ki. Ez apró impertenciákban nem ismernek-e rögtön *az orosz-metternich-pecsovics politika macskakörmeire?* Ez orosz bérencek most abban sántikálnak, hogy az ifjúságot a polgársággal halálosan összeveszítsék. *Aki szinkülömbség miatt támad meg valakit, az a gondolat szabadságát támadja meg...»*

A *radikális párt* igazi felháborodása azonban először mégis csak akkor robban fel bombaként, amikor az *első zsidókergetések híre beérkezik.* Azonnal a legmagasabb hanghullámon kezdik, pedig még nincs itt az a pár hét mulva következő idő, amikor *a Király-utcában csakugyan verik a zsidókat:*

«Közepette a legnemesebb irányú mozgalmaknak, mély sajnálkozással kell kitérnünk egy töredék, szánakozásra méltó eljárása ellen. E töredék históriánk legragyogóbb lapjait a legszennyesebb foltokkal akarja beundorítani. Azon töredékről szólunk, mely e szent percet nem irtózik arra használni, hogy velők mindenben egyenlő polgártársakkal, a *héberekkel,* mindennemű méltatlanságot, sőt erőszakot kövessenek el.

Nem múlik el nap, hogy valamely, e tárgyban elkövetett botrányról ne értesítsenek. *Kassán az ily magukról megfeledkezettek száma oly nagy, hogy már a háztulajdonosok nagy többségét teszik.*

E boldogtalan rövidlátók között néhány nap óta aláírási ívek kezdtek keringeni, mely szerint *az aláírók becsületszavukra kötelezik magukat, hogy a héber vallásúaknak házaikban szállást bármely áron soha adni nem fognak. Az ivet egypár főjő ember is aláírta s így e barbár indítványt a házbirtokosok túlnyomó többsége magáévá tette.»*

«Mi történt a napokban Székesfehérváron? Ott egy közgyűlési határozatnál fogva *a békés hébereknek ukáziaq kiadatott, hogy a várost három nap alatt elhagyják. Ennyire volnánk már?* A városok saját tűzhelyeiken a szolgaság és türelmetlenség érdekében a *contra-revolució* (ellenforradalom) *piszkos zászlóját merik felemelni?»*

«A botrány oly kihívó volt, hogy az országos ideiglenes bizottmány kényszerítve érezte magát arra, hogy egyik tagját rendkívüli hatalommal felruházva a helyszínére kiküldötte. *Sajnálattal kell megvallanunk, hogy nem hiányoznak oly városok is, hol a héberek elleni agitációt már tettleges erőszakoskodásban nyilvánították.*

Úgy látszik azonban, hogy *a baj még csak keletkezőben van,* bár kórjelek vannak. Tegnap egy ilyen ellenforradalmár tömeg a városházát akarta Budán megtámadni. *A csoportozatnak ugyan először más szándéka nem volt, mint a tanácsnak a zsidók ellen egy folyamodványt nyujtani be.*

De ez a folyamodvány szó, csak mese. Először petició s ha sikerült volna egy tömeg fanatikust összegyüjteni, azonnal megrohanták volna a zsidókat. A kitörést a pesti lelkes ifjúság közbejötte akadályozta meg...»

Ma már fájdalommal olvassuk ezeket a sorokat. Ami elsőrangú volt, arról megfeledkeztek tökéletesen a pesti ifjak, ezekben a lázas 48-as napokban. Nem érezték a felkelő vihart a határokon, amelyekért később szent áldozattal elvéreztek s harcuk lényegét papirosformájú eszmék tüzes védelmében látták...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 144-400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

Körhallózás az úrben

Elleste Dimmyé

AZ ANGOL-AMERIKAI EGYESÜLT TENGERI ERŐ...

INDIÁBAN...

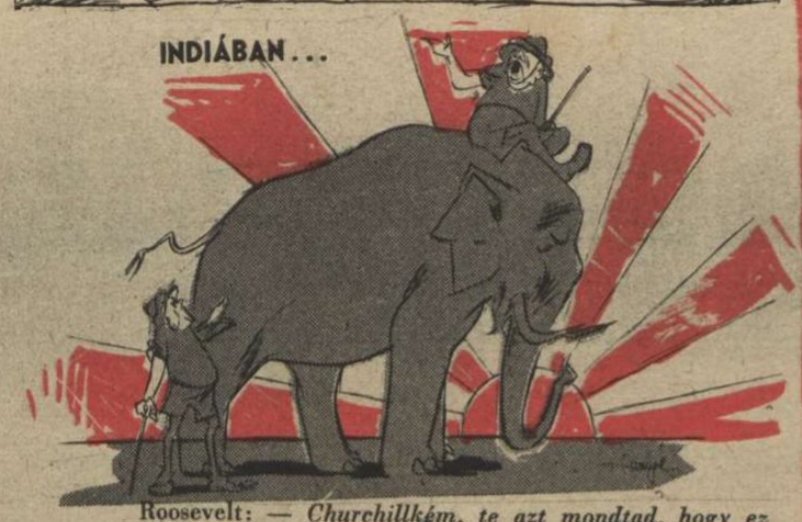

Roosevelt: — *Churchillkém, te azt mondtad, hogy ez az elefánt csak a te szavadra hallgat!*

— *Igen, igen, de amióta felkelt a nap, nem bírok vele...*

SZÍNLEGES IPARÜZÉS...

— *Mit akarsz evvel a virággal?*

— *Ha stróhmant keresnének az üzemben, azt mondom, nogy én csak gratulálni jöttem ide az árjásításhoz...*

CHURCHILL MEGMAGYARÁZZA:

— *Uraim, az egész világon vernek bennünket, amiből nyilvánvaló, hogy igaz világhatalom vagyunk...*

A MOSZKVAI TALÁLKOZÓ...

Sztalin: *Azt írják a lapok, hogy nem is találkoztunk. Bárcsak igaz lenne!...*